ວາລະສານ

ການຄ້າ ລາວ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ສະບັດທີ: 4 ເດືອນ ມັງກອນ 2011

ສປປລາວ ກຽມເປັນເຈົ້າພາບ
ຈັດກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີ
ເສດຖະກິດອາຊຽນແບບ
ວົງແຄບໃນທ້າຍເດືອນ
ກຸມພາ 2011
ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

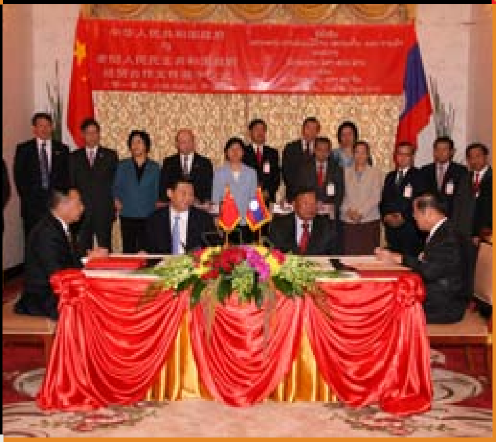

ການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ ລະຫວາງ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ໃນປະຈຸບັນ

ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ສາລະບານ

ໜ້າທີ 4

ສປປລາວ ກຽມເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນແບບວົງແຄບ ໃນທ້າຍເດືອນ ກຸມພາ 2011 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ໜ້າທີ 5-7

ການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ໃນປະຈຸບັນ

ໜ້າທີ 8-9

ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ

ໜ້າທີ 10-13

ໂຄງການສ້າງສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ ແລະ ໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເສັ້ນໃໝແບບຍືນຍົງ

ໜ້າທີ 14-16

ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ໜ້າທີ 17-18

ການພັດທະນາວຽກງານ ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ (ODOP)

ໜ້າທີ 19-20

ບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ

ໜ້າທີ 21-22

ທິດທາງການນຳເຂົ້າ ແລະສົ່ງອອກ ຂອງ ສປປ ລາວ

ຂໍຕ້ອນຮັບບັນດາທ່ານຜູ້ອ່ານສູ່ **ວາລະສານການຄ້າລາວ** ສະບັບທີ 4 ປະຈຳເດືອນມັງກອນ 2011.

ວາລະສານສະບັບທີ 4 ນີ້ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານວຽກງານດ້ານການຄ້າແກ່ບັນດາທ່ານ ເຊິ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດຖະບານໃນການພັດທະນາວຽກງານການຄ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ບັນດາຫົວຂໍ້ຫລັກໃນວາລະສານສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍການກະກຽມວຽກງານການປັບປຸງບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງການຄ້າ (Lao Diagnostic Trade Integration Study) ເຊິ່ງຈະລວມເຖິງການສຶກສາບັນດາທ່າແຮງ ແລະ ປັດໃຈທ່ວງດຶງທີ່ກ່ຽວພັນກັບວຽກງານການພັດທະນາການຄ້າ. ນອກນີ້, ວາລະສານສະບັບນີ້ຍັງຈະຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງວຽກງານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງການຄ້າ, ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ (Custom Valuation Agreement) ພາຍໃຕ້ສັນຍາຂອງອົງການການຄ້າໂລກ, ການສົ່ງເສີມວຽກງານ ‘ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ’ ແລະ ບັນດາກິດຈະກຳສົ່ງເສີມຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ເອກະຊົນ ເຊັ່ນ ການດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາການຜລິດເສັ້ນໃໝແບບຍືນຍົງ ແລະ ໂຄງການສ້າງສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ.

ສຸດທ້າຍນີ້, ທີມງານບັນນາທິການວາລະສານການຄ້າລາວຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງທຸກພາກສ່ວນສຳລັບຄຳຕຳນິຕິຊົມທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ທາງທີມງານກໍມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຳຄິດເຫັນຈາກບັນດາທ່ານເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການພັດທະນາ ວາລະສານການຄ້າລາວ ໃຫ້ມີຄວາມສົມບູນດ້ານເນື້ອໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ຖະໜົນໂພນໄຊ, ຕູ້ ປ.ນ 4107,
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ສປປ ລາວ
ໂທ/ແຟັກ: (856 21) 41 3916
info@laosaft.org
www.laosaft.org

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: ໂຄງການ EIF

ສປປລາວ

ກຽມເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນແບບວົງແຄບ ໃນທ້າຍເດືອນກຸມພາ 2011 ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ໂດຍ: ພະແນກຮ່ວມມືເສດຖະກິດອາຊຽນ, ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ສປປລາວ ໄດ້ຮັບກຽດເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນແບບວົງແຄບ (AEM Retreat) ຄັ້ງທີ 17 ປະຈຳປີ 2011 ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະຈັດໃນທ້າຍເດືອນ ກຸມພາ 2011. ປົກກະຕິແລ້ວ, ກອງປະຊຸມ AEM Retreat ຈະຈັດຢູ່ໃນທຸກໆໄຕມາດທີໜຶ່ງຂອງທຸກໆປີ, ສ່ວນກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນ ແລະ ລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນກັບປະເທດຄູ່ເຈລະຈາ (AEM) ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນໄລຍະທີກເດືອນທ້າຍປີ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຈະແມ່ນໃນທ້າຍເດືອນສິງຫາຂອງທຸກໆປີ. ສປປ ລາວ ເຄີຍເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດອາຊຽນແບບວົງແຄບມາຄັ້ງໜຶ່ງໃນປີ 2003 ທີ່ຫຼວງພະບາງ.

ທຳນຽມປະຕິບັດແລະຈຸດພິເສດຂອງກອງປະຊຸມແບບວົງແຄບນີ້, ຈະບໍ່ມີກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບປະເທດຄູ່ເຈລະຈາອາຊຽນ, ແຕ່ຈະມີໃນເວລາປະຊຸມ AEM ປະຈຳປີ. ກອງປະຊຸມ AEM Retreat ສ້າງໂອກາດໃຫ້ລັດຖະມົນຕີເສດຖະກິດພາຍໃນອາຊຽນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຫາລືກັນດ້ວຍບັນຍາກາດແບບກັນເອງ, ຊຶ່ງການຫາລືແມ່ນກອມເອົາໝົດບັນດາວຽກງານເສດຖະກິດອາຊຽນທີ່ຍັງຄ້າງຄາ, ປະເດັນໃດສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ກໍຕັດສິນໄປເລີຍ ພ້ອມນັ້ນກໍໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສເສດຖະກິດອາຊຽນ (SEOM) ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງດຳເນີນການແກ້ໄຂວຽກງານຕ່າງໆທີ່ຍັງຄ້າງຄາດັ່ງກ່າວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປະຕິບັດພັນທະຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກ ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນແຜນແມ່ບົດ ການສ້າງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ.

ການເປັນເຈົ້າພາບຂອງ ສປປ ລາວ ຄັ້ງນີ້ ກໍແມ່ນໄດ້ຜ່ານການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມ AEM Retreat ຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາທີ່ ເມືອງປຸດຕຣາຈາຍຢາ ນະຄອນຫຼວງໃໝ່ຂອງປະເທດມາເລເຊຍ. ການຮັບເປັນເຈົ້າພາບຄັ້ງນີ້ຈະເປັນການສະແດງຄວາມມີນ້ຳໃຈຂອງ ສປປລາວ ແລະ ຈະເປັນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການເປັນເຈົ້າພາບກອງປະຊຸມໃນຕົວ ແລະ ມີກຽດ, ພ້ອມນີ້ກໍຈະເປັນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າທາງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ເພື່ອເປັນການດຶງດູດການທ່ອງທ່ຽວອີກດ້ວຍ.

ການຮ່ວມມື

ດ້ານການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ໃນປະຈຸບັນ

ໂດຍ: ພະແນກນະໂຍບາຍການຄ້າສອງຝ່າຍ, ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ການພົວພັນການຄ້າສອງຝ່າຍລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງ ໜັ້ນທ່ຽງ ຊຶ່ງສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນສັນຍາການຄ້າ ໃນວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 1997 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດຈາກ ສປ ຈີນ ແບບຝ່າຍດຽວ ຈຳນວນ 329 ລາຍການ ໃນປີ 2004 ແລະ ໃນປີ 2008 ໄດ້ອອກມາດຕະການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາການຄ້າ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ກໍ່ມີມາດຕະການຍົກເວັ້ນພາສີມູນຄ່າການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຂອງປະຊາຊົນຕາມຊາຍແດນຈາກ 3,000 ຂຶ້ນມາເປັນ 8,000 ຢວນ/ຄົນ/ວັນ. ສອງລັດຖະບານໄດ້ວາງຕົວເລກຄາດໝາຍນຳກັນຄື ໃນປີ 2010 ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 1 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ. ສະເພາະ ສປປ ລາວ ແລະ ແຂວງຢຸນນານ ໄດ້ວາງຄາດໝາຍສູ້ຊົນຮ່ວມກັນ ເພື່ອໃຫ້ມູນຄ່າການຄ້າສອງຝ່າຍລາວ-ຢຸນນານ ບັນລຸ 150 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2010.

ໃນໄລຍະສອງປີຜ່ານມາ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ໄດ້ມີການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຄ້າຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ມີບັນຍາກາດທີ່ດີຂຶ້ນຄື: ໄດ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມຄະນະກຳມາທິການຮ່ວມມືລາວ- ຈີນ ຄັ້ງທີ IV ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2009 ທີ່ ປັກກິ່ງ ສປ ຈີນ, ແລະ ກອງປະຊຸມຄະນະປະສານງານພາກເໜືອລາວ ແລະ ແຂວງຢຸນນານຄັ້ງທີ IV ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2009 ທີ່ ຊຽງຮຸ່ງ ສປ ຈີນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພາກລັດຂອງສອງປະເທດກໍ່ໄດ້ມີການຢ້ຽມຢາມພົບປະ, ທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ນຳກັນຢ່າງເປັນປະຈຳ. ນອກນັ້ນ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ບໍລິສັດຕ່າງໆຂອງລາວ ກໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງສິນຄ້າຢູ່ ສປ ຈີນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ແລະ ບັນດາບໍລິສັດຂອງຈີນ ກໍ່ໄດ້ເດີນທາງມາ ສປປ ລາວ ເພື່ອພົບປະ ແລະ ຊອກຫາຊ່ອງທາງການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ.

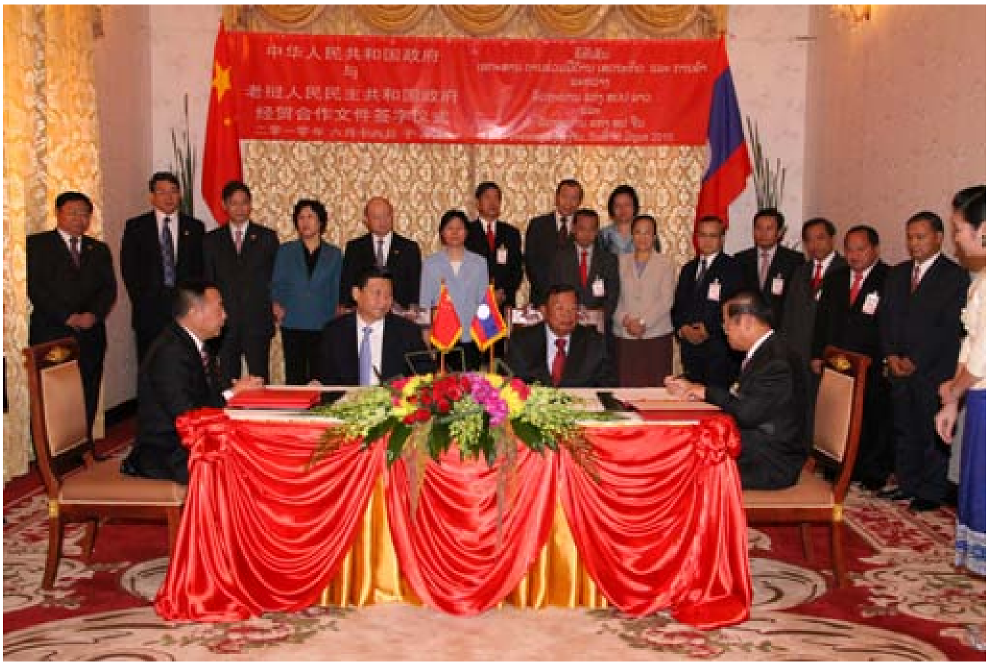

ການພົບປະສອງຝ່າຍລະຫວ່າງຜູ້ແທນຂັ້ນສູງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ໃນວັນທີ 16 ມິຖຸນາ 2010 ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ

ພິທີເຊັນເອກະສານຮ່ວມ ມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະລັດຖະບານແຫ່ງ ສປ ຈີນ, 16 ມິຖຸນາ ທີ່ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ

ຜ່ານການຮ່ວມມືທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດການຄ້າຂອງສອງປະເທດ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສປ ຈີນ ເປັນຄູ່ຄ້າອັນດັບ 2 ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2009 ຮອງລົງມາຈາກໄທ. ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນປີ 2009 ນີ້ ມູນຄ່າການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ ບັນລຸໄດ້ 744 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 79% ເມື່ອທຽບໃສ່ຕົວເລກເປົ້າໝາຍ ທີ່ທັງສອງລັດຖະບານໄດ້ວາງໄວ້ໃນປີ 2010 ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 1 ຕື້ ໂດລາສະຫະລັດ ແມ່ນຖືວ່າໃກ້ຈະບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍ. ສະເພາະ 10 ເດືອນຕົ້ນປີ 2010 ນີ້ ມູນຄ່າການຄ້າ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ ບັນລຸໄດ້ 844,64 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 46,2%, ໃນນັ້ນການນຳເຂົ້າມີມູນຄ່າ 392,40 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 39,1% (ຍ້ອນສິນຄ້ານຳເຂົ້າຮັບໃຊ້ໂຄງການລົງທຶນ, ສິນຄ້ານຳເຂົ້າເພື່ອຈຳໜ່າຍທົ່ວໄປ: ອາໄຫຼ່ລົດທຸກຊະນິດ, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍປະຈຳວັນ ເພີ່ມຂຶ້ນ). ການສົ່ງອອກມີມູນຄ່າ 452,24 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 53%. ເຫັນໄດ້ວ່າ ສປປ ລາວ ໄດ້ດູນການຄ້າກັບ ສປ ຈີນ ເປັນປີທີສອງຕິດຕໍ່ກັນ, ເນື່ອງຈາກຜົນຜະລິດກະສິກຳເປັນຕົ້ນ ສາລີ, ໝາກເດືອຍ, ໝາກງາ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ໄມ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ແຮ່ທາດຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນສົ່ງອອກຫຼາຍໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ. (ຂໍ້ມູນຈາກກົມອາຊີ, ກະຊວງການຄ້າ ສປ ຈີນ, ລົງວັນທີ 01 ທັນວາ 2010).

ນອກຈາກນັ້ນ, ໃນດ້ານການລົງທຶນຂອງ ແຕ່ປີ 2000 ຫາ 2009 ມີນັກທຸລະກິດຈີນມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ທັງໝົດຈຳນວນ 340 ໂຄງການ ຄິດເປັນມູນຄ່າ 2,6 ຕື້ ໂດລາສະຫະລັດ ຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 2 ຂອງນັກລົງທຶນ ທີ່ມາລົງທຶນທັງໝົດຢູ່ ສປປ ລາວ. ພຽງແຕ່ໃນປີ 2010 ນັກທຸລະກິດຈີນມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຊຶ່ງມີທັງໝົດ 16 ໂຄງການໃຫຍ່ ຄິດເປັນມູນຄ່າ 344,028,084 ໂດລາສະຫະລັດ ຊຶ່ງຈັດຢູ່ໃນ ອັນດັບ 1 ຂອງປີດັ່ງກ່າວ. (ຂໍ້ມູນຈາກກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ)

ເຖິງວ່າມູນຄ່າການຄ້າສອງຝ່າຍມີການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ການສົ່ງອອກຂອງ ສປປ ລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນ ການສົ່ງອອກແບບການຄ້າຊາຍແດນ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ການສົ່ງອອກສິນຄ້າໄປ ສປ ຈີນ ຍັງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາການຄ້າຕ່າງໆທີ່ລັດຖະບານໄດ້ເຊັນກັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນດາແຜນຫຼຸດ ຜ່ອນອັດຕາພາສີໃນຂອບອາຊຽນ-ຈີນ, ສັນຍາການຄ້າອາຊີປາຊີຟິກ-APTA ແລະ ການຮ່ວມມືໃນຂອບຂອງບັນ ດາປະເທດໃນອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ-GMS ຍັງບໍ່ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການໃຫ້ ແລະ ນຳໃຊ້ສິດທິພິເສດທາງດ້ານການຄ້າຈາກ ສປ ຈີນ ກໍ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ຂະແໜງທຸລະ ກິດຂອງ ສປປ ລາວ ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ເວົ້າລວມ ການພົວພັນການຄ້າສອງຝ່າຍ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ແມ່ນມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງ ເພິ່ງພໍໃຈ. ໃນອະນາຄົດຫວັງວ່າສອງຝ່າຍຈະພະຍາຍາມຮ່ວມກັນພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ການຄ້າການລົງທຶນ ຂະຫຍາຍຕົວຍິ່ງຂຶ້ນ. ຍ້ອນວ່າ ສປ ຈີນ ເປັນຕະຫຼາດໃຫຍ່ ແລະ ມີບົດບາດສຳຄັນຕໍ່ເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ກໍ່ຄືຕະຫຼາດຂອງໂລກ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 9,5 ລ້ານກິໂລຕາແມັດ, ມີພົນລະເມືອງທັງໝົດປະມານ 1,3 ຕື້ຄົນ ຊຶ່ງເປັນປະເທດເສດຖະກິດອັນດັບ 3 ຂອງໂລກ ຖັດຈາກອາເມລິກາ ແລະ EU ຊຶ່ງ ໃນປີ 2010 ການສົ່ງອອກ ມີມູນຄ່າ1.423,84 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ, ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າມີ ຈຳນວນ1.253,43 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ. ສິນຄ້າທີ່ ສປ ຈີນ ນຳເຂົ້າຕົ້ນຕໍແມ່ນ ສິນຄ້າກະສິກຳ, ນົມຜົງ, ນ້ຳມັນຈາກພືດ, ແຮ່ທາດ, ວັດຖຸດິບສຳລັບນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດ

ສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເປັນຕົ້ນ. (ຂໍ້ມູນຈາກກົມການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການຄ້າຈີນ) ທັດສະນະຂອງວິຊາການກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ ໃນນາມເປັນໜ່ວຍງານໃນການເຈລະຈາ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂອບການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ ເຫັນວ່າໃນອະນາຄົດ ສປ ຈີນ ແມ່ນຕະຫຼາດຕົ້ນຕໍ ແລະ ສຳຄັນຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສິນຄ້າກະສິກຳ ແລະ ອາຫານ ຍ້ອນວ່າ ສປ ຈີນ ເປັນຕະຫຼາດທີ່ມີການຜະລິດອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງໂລກ ຊຶ່ງມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການວັດຖຸດິບ ໂດຍສະເພາະຜະລິດຕະພັນຈາກ ຢາງພາລາເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ປະຈຸບັນຢາງພາລາ ແມ່ນມີການປູກເປັນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ທົ່ວ ສປປ ລາວ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ສປ ຈີນ ແມ່ນມີພົນລະເມືອງຫຼວງຫຼາຍ. ສະນັ້ນ, ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ແລະ ສະບຽງອາຫານ ກໍ່ເປັນປັດໃຈໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການສູງ ບວກກັບໂຄງການການສ້າງທາງລົດໄຟເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງຈີນ-ລາວ-ໄທ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນມໍ່ໆນີ້. ສະນັ້ນ, ຖ້າ ສປປ ລາວ ມີການວາງແຜນໃສ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າສົ່ງໄປຕະຫຼາດຈີນຢ່າງເປັນລະບົບ ພ້ອມທັງເພີ່ມການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນຂອງທັງສອງຝ່າຍໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເຫັນວ່າຈະເປັນໂອກາດທີ່ດີ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ໃນການເພີ່ມສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ ສປ ຈີນ ໃນອະນາຄົດ.

ການພົບປະສອງຝ່າຍລະຫວ່າງພະນະທ່ານຈູມມະລີ ໄຊຍະສອນ, ເລຂາທິການໃຫຍ່ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ທ່ານ ສີຈິ້ນຜິງ, ກຳມະການປະຈຳກົມການເມືອງສູນກາງພັກກອມມູຍນິດຈີນ, ຮອງປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປ ຈີນ, 16 ມິຖຸນາ 2010, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ

ການປະເມີນ

ມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ

ໂດຍ: ພະແນກນະໂຍບາຍການຄ້າຫລາຍຝ່າຍ, ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ນຳເຂົ້າໃນປັດຈຸບັນແມ່ນປະສົບກັບບັນຫາກ່ຽວກັບການປະເມີນມູນຄ່າສິນຄ້າພາສີຂາເຂົ້າ ແລະ ຈ່າຍອັດຕາພາ ສີທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຕົ້ນທຶນສິນຄ້າຂອງຕົນ. ສັນຍາ ອົງການການຄ້າໂລກ ວ່າດ້ວຍການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນມີວັດຖຸປະສົງເພື່ອສ້າງຄວາມເປັນທຳ ແລະ ລະບົບທີ່ເປັນກາງໃນການກຳນົດມູນຄ່າສິນຄ້າເພື່ອແຈ້ງພາສີ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ເພື່ອເປັນການຫຼີກລ່ຽງ ການກຳນົດ ມູນຄ່າພາສີ ຕາມອຳເພີໃຈ ຫຼື ການແຈ້ງມູນຄ່າພາສີທີ່ບໍ່ກົງຕາມຄວາມຈິງ. ສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດລະບຽບການໃນການ ກຳນົດມູນຄ້າແຈ້ງເສຍພາສີໃຫ້ກ້ວາງຂວາງ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນອີງຕາມບົດບັນຍັດຂອງສັນຍາທົ່ວໄປວ່າດ້ວຍ ສິນຄ້າ ແລະ ພາສີ (GATT).

ສັນຍາວ່າດ້ວຍການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີຂອງ WTO ຊຶ່ງເປັນສັນຍາໃນການປະຕິບັດມາດຕາ VII ຂອງສັນຍາ ທົ່ວໄປ ວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ການຄ້າ (GATT) ມີວັດຖຸປະສົງຫຼັກເພື່ອສ້າງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນ ໃນການ ປະເມີນມູນຄ່າການແຈ້ງເສຍພາສີແນໃສ່ເພື່ອ ອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບພາກທຸລະກິດໃນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າພ້ອມນັ້ນກໍເພື່ອເປັນການຫຼີກລ່ຽງການກຳນົດມູນຄ່າການເສຍພາສີຕາມອຳເພີໃຈໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ.

ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນຫຍັງ?

ການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນຂະບວນການໃນການກຳນົດມູນຄ່າສິນຄ້າເພື່ອຄິດໄລ່ພາສີນຳເຂົ້າຂອງສິນຄ້າຕ່າງໆບໍ່ວ່າຈະເກັບແບບທຽບຖານ, ແບບເດັດຖານ ຫຼື ແບບປະສົມກັນໂດຍສັນຍາການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີຈະກຳນົດວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຈະຕ້ອງໄດ້ ປະຕິບັດຕາມໂດຍຫຼັກການຕົ້ນຕໍແລ້ວໃນສັນຍາແມ່ນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມູນຄ່າການ ຊື້-ຂາຍຕົວຈິງ (transaction value) ເປັນຫຼັກ.

ການເກັບພາສີມີຈັກປະເພດ?

- ການເກັບອັດຕາພາສີໃນຮູບແບບທຽບຖານໂດຍເກັບເປັນເປີເຊັນຂອງມູນຄ່າສິນຄ້ານຳເຂົ້າ.

- ການເກັບພາສີແບບເດັດຖານເຊິ່ງຈະເກັບເປັນມູນຄ່າຄົງທີ່ຕໍ່ກັບຫົວໜ່ວຍສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າ.

- ອັດຕາພາສີແບບປະສົມປະສານແມ່ນການລວມເອົາການເກັບພາສີແບບທຽບຖານກັບການເກັບພາສີແບບເດັດຖານ.

ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາວ່າດ້ວຍການກຳນົດພາສີຂາອອກມີຫຍັງແດ່?

ໃນສັນຍາການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີແມ່ນກຳນົດວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນມູນຄ່າສິນຄ້ານຳເຂົ້າເພື່ອຮຽກ ເກັບພາສີ, ຊຶ່ງໂດຍຫຼັກການຕົ້ນຕໍແລ້ວແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍຕົວຈິງເປັນຫຼັກ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການບໍ່ຈຳແນກ ປະຕິບັດ ລະຫ່ວາງ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສິນຄ້າຫຼືປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ (Most-favoured nation), ບໍລິສັດ/ບຸກຄົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ (National treatment). ສັນຍາດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດ 07 ວິທີການໃນການປະເມີນມູນຄ່າອັດຕາພາສີຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າ ທີ່ພາສີຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະວິທີ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕາມລຳດັບດັ່ງນີ້:

1. **ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນຳເຂົ້າ** (Transaction value): ແມ່ນລາຄາລວມທີ່ຜູ້ຊື້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ຂາຍຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າລວມທັງທຸກໆ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການນຳເຂົ້າສິນ ຄ້າລະຫ່ວາງຜູ້ຊື້ກັບຜູ້ຂາຍ ຫຼື ໂດຍຜູ້ຊື້ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີສາມ.

2. ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນຳເຂົ້າ ທີ່ຄືກັນ (Transaction value of Identical goods): ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍຂອງສິນຄ້າທີ່ມີຮູບແບບທີ່ຄືກັນທຸກປະການຄື: ສິນຄ້າທີ່ມີລັກສະນະຄືກັນໃນດ້ານຮູບຊົງ, ລັກສະນະ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຊື່ສຽງຂອງສິນຄ້າ. ເຊິ່ງການປະເມີນມູນຄ່າສິນຄ້າແມ່ນຈະ ປະເມີນຈາກສິນຄ້າທີ່ຜະລິດຈາກປະເທດດຽວກັນ ແລະ ປະເມີນຕົ້ນທຶນການຜະລິດທີ່ຜະລິດຈາກຜູ້ຜະລິດປະເພດດຽວກັນ, ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ກັບສິນຄ້າທີ່ມີລັກສະນະທີ່ຄືກັນທຸກປະການ.

3. ມູນຄ່າຊື້-ຂາຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນຳເຂົ້າທີ່ຄ້າຍກັນ (Transaction value of Similar goods): ແມ່ນການກຳນົດ

ອັດຕາພາສີຂອງສິນຄ້າທີ່ມີລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືກັນໂດຍອີງໃສ່ປັດໄຈຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ, ຊື່ສຽງ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຢູ່.

4. ການສະຫຼັບລະຫວ່າງ ວິທີ 5 ກັບ 6:

ເມື່ອສິນຄ້ານຳເຂົ້າບໍ່ສາມາດກຳນົດພາຍໃຕ້ວິທີ 01,02 ແລະ 03 ໄດ້ ໜ່ວຍງານພາສີອາດນຳໃຊ້ ວິທີ 05 ຫຼື 06. ແຕ່ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າມີສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເລືອກໃຊ້ລະຫວ່າງວິທີ 06 ຫຼື 05.

5. ວິທີຫັກລົບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບາງຢ່າງ (Deductive method): ວິທີນີ້ແມ່ນຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເມື່ອບໍ່ສາ ມາດປະຕິບັດຕາມວິທີການ ທີ 1-3 ເຊິ່ງຈະກຳນົດລາຄາຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຂອງປະເພດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ທີ່ຄ້າຍ-ຄືກັນໂດຍອີງໃສ່ປະລິມານສິນຄ້າປະເພດໃດໜຶ່ງທີ່ນຳເຂົ້າໃນປະລິມານຫຼາຍເປັນຫຼັກ.

6. ວິທີການໃຊ້ລາຄາຄຳນວນ (Computed value): ການຄຳນວນການຜະລິດສິນຄ້າ ແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ່ຂ້ອນຂ້າງຈະຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະເມີນມູນຄ່າການແຈ້ງເສຍພາສີເຊິ່ງຈະອີງໃສ່ຕົ້ນທຶນການຜະລິດສິນຄ້າບວກກັບກຳໄລ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍລວມ ເຊິ່ງອີງໃສ່ລາຄາຂາຍຈາກປະເທດ ຜູ້ສົ່ງອອກຕໍ່ກັບປະເທດຜູ້ ນຳເຂົ້າໂດຍລວມເອົາມູນຄ່າອົງປະກອບທັງໝົດ ຂອງ ສິນຄ້າ.

7. ວິທີການທີ່ສົມເຫດຜົນ 1-6 (Fall-back Method): ຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນຂັ້ນ ຕອນທີ່ຈະເລືອກເອົາວິທີໃດໜຶ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນໃນການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ GATT.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອມູນຄ່າການຊື້-ຂາຍຫາກມີຂໍ້ສົງໄສ, ບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ແລະ/ຫຼື ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້, ເນື່ອງຈາກວ່າລາຄາໄດ້ມີການບິດເບືອນຈາກຄວາມເປັນຈິງ,ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດໃນການກຳນົດການແຈ້ງມູນຄ່າການເສຍພາສີທີ່ນອນໃນ 1-6 ວິທີ ພາຍໃຕ້ຂອບສັນຍານີ້.ພ້ອມນັ້ນໃນກໍລະນີຂໍ້ມູນການຊື້ຂາຍບໍ່ຈະແຈ້ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີສິດຮຽກຮ້ອງເອົາຂໍ້ມູນການຊື້ຂາຍເພີ່ມຕື່ມຈາກຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຮຽກຮ້ອງເພີ່ມຕື່ມນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການສ້າງອຸປະສັກທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ.

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປະຕິບັດສັນຍາມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ WTO ມີຫຍັງແດ່:

ສ້າງຄວາມແນ່ນອນໃຫ້ກັບພາກທຸລະກິດນຳເຂົ້າ; ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານການຄ້າ, ຜູ້ນຳເຂົ້າສາມາດນຳເຂົ້າສິນຄ້າໃນມູນຄ່າ ແລະ ເສຍພາສີຕາມລາຄາຊື້ຂາຍຕົວຈິງຊຶ່ງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດທີ່ມີລາຄາຖືກກໍ່ຈະເສຍພາສີໄດ້ຖືກກ່ວາ, ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນເພີ່ມຂຶ້ນ, ຜູ້ບໍລິໂພກມີທາງເລືອກຊື້ສິນຄ້າທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ CV ຈະເຮັດໃຫ້ຂະບວນການກຳນົດການແຈ້ງເສຍພາສີໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ສ້າງຄວາມແນ່ນອນໃຫ້ກັບທຸລະກິດນຳເຂົ້າ, ລາຍໄດ້ຂອງລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຖານພາສີທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ແຫຼ່ງລາຍຮັບດ້ານພາສີ).

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງ ສປປລາວ ຕໍ່ກັບການແຈ້ງເສຍພາສີມີຄືແນວໃດ?

ປະຈຸບັນ ສປປລາວ ຍັງນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ໃນການແຈ້ງມູນຄ່າການເສຍພາສີ ເຊິ່ງເຫັນວ່າການເສຍພາສີຂອງສິນຄ້າບາງປະເພດ ແມ່ນສູງກ່ວາຄວາມເປັນຈິງເຊິ່ງເປັນຂໍ້ເສຍປຽບໃຫ້ກັບຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈະຕ້ອງໄດ້ປະເຊີນກັບການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳຈາກການກຳນົດອັດຕາພາສີທີ່ນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງ.
ການແຈ້ງເສຍພາສີໃນຂອບ WTO ແມ່ນມີວັດຖຸປະສົງເພື່ອຈະລົບລ້າງການແຈ້ງເສຍພາສີທີ່ນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າໄດ້ຮັບການແຈ້ງເສຍພາສີທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ປະຈຸບັນກະຊວງການເງິນ (ກົມພາສີ) ກຳລັງປັບປຸງລະບົບ, ກະກຽມເຄື່ອງມື ແລະ ບຸກຄະລາກອນເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພັນທະສັນຍາການປະເມີນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ ກໍ່ຄືການຍົກເລີກການນຳໃຊ້ລາຄາອ້າງອີງ ໃນການແຈ້ງເສຍພາສີແຕ່ລະໝວດລາຍການສິນຄ້າເທື່ອລະກ້າວ ແລະ ໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາການແຈ້ງມູນຄ່າການເສຍພາສີຂອງ WTO ຢ່າງສົມບູນເຕັມທີ່ໃນປີ 2012.

ໂຄງການ

ສ້າງສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ ແລະ ໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເສັ້ນໄໝແບບຍືນຍົງ

ໂດຍ: ກົມສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາສິນຄ້າ

ກົມສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາສິນຄ້າ (ສພຄ), ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແມ່ນໜຶ່ງໃນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການພາຍໃຕ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫຼາຍຝ່າຍເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ ຫຼື TDF-Component C ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເພີ້ມຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນເພື່ອສົ່ງອອກ. ປະຈຸບັນກົມ ສພຄ ພາຍໃຕ້ໂຄງການ TDF-Component C ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນລິເລີ່ມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 5 ໂຄງການ ຍ່ອຍ, ແຕ່ສຳລັບວາລະສານການຄ້າລາວສະບັບນີ້, ກົມ ສພຄ ຂໍສະເໜີລາຍລະອຽດຂອງ 2 ໂຄງການທີ່ທາງກົມກຳລັງຊຸ້ນຊ້ຽວໃນການເຮັດໃຫ້ໂຄງການເປັນຮູບປະທຳ

ໂຄງການຍ່ອຍທີ 1: ໂຄງການສ້າງສູນບໍລິການຕັດຫຍິບລາວ (GARMENT SERVICE CENTRE_GSC)

ສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ (GSC) ສ້າງຕັ້ງຂື້ນໂດຍນຳໃຊ້ທຶນຂອງໂຄງການ TDF-Component C ເຊິ່ງເປັນຫົວໜ່ວຍດຳເນີນທຸລະກິດຂອງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບລາວ (ALGI) ເພື່ອໃຫ້ບໍລິການດ້ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະໃຫ້ຄຳປຶກສາສະເພາະດ້ານອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບ.

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ (GSC) ແມ່ນເພື່ອ "ເພີ່ມທະວີຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບ". ສະພາບປະຈຸບັນຂອງອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບຂອງໂລກມີຄວາມປ່ຽນແປງຢ່າງໃຫ່ຍຫລວງ ແລະແມ່ນການເຄື່ອນຍ້າຍໄປສູ່ຍຸກທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສະໜອງສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນເວລາອັນສັ້ນ ແລະໃນລາຄາແຂ່ງຂັນໄດ້ ແລະ ນັ້ນກໍຖືວ່າເປັນພຽງຄວາມຕ້ອງການອັນພື້ນຖານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ໃດ້

ປຽບກວ່ານັ້ນ ແມ່ນຄວາມສາມາດຂອງໂຮງງານໃນການໃຫ້ບໍລິການ. ເນື່ອງຈາກວ່າໃນຕົວຈິງການສົ່ງອອກຂອງຂະແໜງການຕັດຫຍິບແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງໃນພາວະຢຸດຈິ້ງ ແລະຕົກຕໍ່າລົງ ເພາະການແຂ່ງຂັນນັບມື້ນັບດຸເດືອດ ແລະ ຂ້ຽວຂາດ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງທີ່ກີດຂວາງທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕໍ່ໂຮງງານທີ່ເຮັດການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກລາຍໃຫຍ່, ສະນັ້ນ ໂຄງການຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງຫຼັກເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຮງງານ ເພື່ອໃນການຍົກລະດັບການຄວບຄຸມງານເພື່ອເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ແລະປະສິດທິຜົນຂອງໂຮງງານ, ເຊິ່ງສິ່ງນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງແລະດັດປັບເຂົ້າກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງປະເທດລາວເຮົາ.

ລັກສະນະພິເສດຂອງການສອນ ແລະການຮຽນຂອງສູນບໍລິການຕັດຫຍິບແມ່ນການນໍາໃຊ້ຫຼັກສູດທີ່ມີແບບແຜນ, ວິທີການກໍານົດທິດທາງທີ່ຄວບຄຸມທຸກເນື້ອໃນ ແລະ ມີຜົນນໍາໃຊ້ໄດ້ໃນການຈັດການວຽກງານໃນໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາຕັດຫຍິບ. ໃນໄລຍະຍາວຫຼັກສູດການສອນຈະຈັດລຽງເລີ່ມຈາກການແນະນໍາລະດັບພື້ນຖານ ແລະຕໍ່ເນື່ອງເປັນຂັ້ນໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສິນິແຮງງານຕາມການຢັ້ງຢືນຈາກອົງກອນ AFTEX- - ASEAN Federation of Textile Industry (ໃນກາງ ຫຼື ທ້າຍປີ 2011 ຈະເປັນຄັ້ງທໍາອິດຂອງປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ໃນການຈະສາມາດນໍາໃຊ້ແລະອອກໃບຢັ້ງຢືນຈາກ AFTEX ທີ່ຈະສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ໃນ ກາງ ຫຼື ທ້າຍປີ 2011) ທັງເປັນຄວາມກ້າວໜ້າແລະໄດ້ປຽບໃນການພັດທະນາຫົວຂໍ້ການຈັດການໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາຕັດຫຍິບທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະພາກປະຕິບັດ. ປະຈຸບັນນີ້ຫຼາຍໂຮງງານໄດ້ຮັບການສັ່ງຊື້ເຕັມອັດຕາ, ແຕ່ການຂາດເຂີນແຮງງານເປັນບັນຫາທ້າທາຍປະຈໍາວັນໃນການສົ່ງເຄື່ອງອອກຕາມເວລານັດໝາຍສົ່ງມອບຜະລິດຕະພັນໃຫ້

ການຍ້ອມໄໝແບບທໍາມະຊາດ

ລູກຄ້າ. ຜົນການສຳຫຼວດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ 70% ຂອງຜູ້ບໍລິຫານໂຮງງານເຫັນຄວາມຈຳເປັນໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃຫ້ຜູ້ຄຸມງານ ແລະຝຶກທັກສະໃຫ້ພະນັກງານກຳມະກອນຫຍິບຜູ້ເຂົ້າໃໝ່. ຢູ່ໂຮງງານຕັດຫຍິບສ່ວນໃຫ່ຍຜູ້ຄຸມງານຈະຖືກເລືອກຈາກພະນັກງານກຳມະກອນຫຍິບຜູ້ດີເດັ່ນເຊິ່ງໃນເມືອກ່ອນກໍ່ອາດຈະເຄີຍເປັນຜູ້ບໍ່ທັນຊຳນານງານ. ໃນປະຈຸບັນມີພຽງບາງໂຮງງານທີ່ຝຶກອົບຮົມຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ຜູ້ຄຸມງານໃນໂຮງງານດ້ວຍຕົວເອງ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫ່ຍຄວາມສາມາດທາງດ້ານສີມືທີ່ສັງເກດເຫັນຄວາມກ້າວໜ້າໄດ້ແມ່ນມາຈາກພື້ນຖານຄວາມມີປະສົບການຕາມລະດັບຊັ້ນຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຜະລິດ. ໜ້ອຍກວ່າ 20% ຂອງຫົວໜ້າແຖວ, ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າແຖວ ແລະຜູ້ຄຸມງານໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມຄວາມສາມາດຕາມລະບົບທີ່ເໝາະສົມ.

ສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ ມີແຜນເປີດທົດລອງຊຸດຝຶກອົບຮົມທຳອິດໃນທ້າຍເດືອນ ມີນາ 2011 ນີ້, ເຊິ່ງຈະເນັ້ນໜັກການຝຶກອົບຮົມສຳລັບສອງກຸ່ມຫລັກຄື:

1. ຝຶກອົບຮົມຜູ້ຄວບຄຸມງານ, ຫົວໜ້າແຖວຫຍິບ, ແລະຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າແຖວ ໃນການເພີ່ມອັດຕາການຜະລິດ, ການສຶກສາເວລາແລະວຽກ, ຄວາມສົມດຸນຂອງແຖວຫຍິບ ແລະການຈັດການວຽກງານຄວບຄຸມ.

2. ຝຶກອົບຮົມຜູ້ສົນໃຈທີ່ຈະເຮັດວຽກໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບ ດ້ວຍສາຍການຜະລິດຕົວຈິງທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍປະເພດຈັກຫຍິບເພື່ອບັນຈຸໃນຕຳແໜ່ງພະນັກງານຫຍິບ.

ເຊິ່ງການຝຶກອົບຮົມສອງກຸ່ມນີ້ຈະຈັດຄຽງຄູ່ກັນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມຈະມີໂອກາດສຶກສາ ແລະຮຽນຮູ້ທັກສະ ພາຍໃຕ້ການແນະນຳຢ່າງໃກ້ຊິດຈາກຄູຝຶກ. ການຝຶກອົບຮົມໃນລັກສະນະນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບການຝຶກ ໄດ້ຮຽນຮູ້ທັງພາກທິດສະດີ ແລະການປະຕິບັດຕົວຈິງໄປພ້ອມໆກັນແລະ ເຮັດໃຫ້ໂຮງງານສາມາດບັນຈຸຜູ້ສຳເລັດການສຶກສາເຂົ້າຕຳແໜ່ງງານໄດ້ເລີຍ. ໃນອະນາຄົດສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ ຈະເປີດຮັບນັກຮຽນຈົບອຸດົມສາຍສາມັນເພື່ອຝຶກອາຊີບໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບ ເຊິ່ງເປັນອຸດສາຫະກຳໜຶ່ງທີ່ມີຫຼາຍໜ້າວຽກ ຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໄປເຖິງຕຳແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານໂຮງງານໃນອະນາຄົດ. ກຳນົດການຝຶກອົບຮົມແມ່ນຈະເລີ້ມໃນປີ 2011 ແລະ ທາງສູນໄດ້ກຽມພ້ອມໃຫ້ຜູ້ສົນໃຈມາລົງຖະບຽນໄດ້ທີ່ສູນບໍລິການຕັດຫຍິບ. ປະຈຸບັນຫ້ອງການຂອງພວກເຮົາຢູ່ຮ່ວມກັບສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບລາວ ເຮືອນເລກທີ 137/1 ຖະໜົນ ສຸພານຸວົງ ເມືອງສີໂຄດຕະບອງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໂທ: (021) 254 226, 214 450, 222 769,
Fax: (021) 216 993.

ໂຄງການຍ່ອຍທີ 2: ໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເສັ້ນໄໝ ແລະ ສິນຄ້າຫັດຖະກຳແບບຍືນຍົງ.

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການນີ້ ແມ່ນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຜະລິດເສັ້ນໄໝລາວໃຫ້ມີຄຸນນະພາບແລະມີການພັດທະນາ ຢ່າງຍືນຍົງ, ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການຊົມໃຊ້ພາຍໃນລາວ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າເສັ້ນໄໝຈາກຕ່າງປະເທດ. ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ກົມ ສພຄ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 2 ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍຄື:

ກິດຈະກຳທີ 1: ໃນກາງປີ 2010 ທີ່ຜ່ານມານີ້, ກົມສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາສິນຄ້າ ໄດ້ຈັດການປະກວດບົດສະເໜີໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເສັ້ນໄໝແບບຍືນຍົງ ໂດຍແນໃສ່ 3 ພາກຂອງລາວຄື: ພາກກາງ, ພາກເໜືອ ແລະ ພາກໃຕ້. ໃນເດືອນພະຈິກທີ່ຜ່ານມານີ້, ກົມສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາສິນຄ້າ ແລະ ຄະນະກຳມະການທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃນການຄັດເລືອກໂຄງການ ໄດ້ເດີນທາງໄປຢ້ຽມຢາມບ້ານປາກແຖບ ແລະ ບ້ານຫ້ວຍຄຳ ເມືອງສັງທອງ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ຊຶ່ງເປັນເຂດທີ່ຖືກສະເໜີຂໍຂະຫຍາຍການຜະລິດເສັ້ນໄໝຈາກ 1 ໃນ 4 ບໍລິສັດທີ່ສົ່ງບົດເຂົ້າຮ່ວມປະກວດ. ໃນຕົ້ນເດືອນທັນວາທີ່ຜ່ານມານີ້ ທາງກົມໄດ້ເດີນທາງໄປຢ້ຽມຢາມພື້ນທີ່ສະເໜີຂະຫຍາຍໂຄງການຂອງອີກ 2 ບໍລິສັດຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ໃນທ້າຍເດືອນດຽວກັນກໍ່ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມພື້ນທີ່ທີ່ຖືກສະເໜີຢູ່ແຂວງຈຳປາສັກ. ປະຈຸບັນ ຄະນະກຳມະການຢູ່ໃນຂະບວນການຍັງສຶກສາລະອຽດໃນການຄັດເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນບໍລິສັດທີ່ມີທ່າແຮງທີ່ສຸດມາດຖານແລະເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ.

ນອກຈາກສະໜັບສະໜູນດ້ານການຜະລິດເສັ້ນໄໝແລ້ວ, ກົມສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາສິນຄ້າ ຍັງໄດ້ສະໜັບສະໜູນດ້ານການຕະຫຼາດອີກດ້ວຍ. ກົມ ສພຄ ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ສະໜອງດ້ານງົບປະມານໃຫ້ແກ່ສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວເພື່ອຈັດງານ “ມະຫາກຳສີມືຫັດຖະກຳລາວຄັ້ງທີ 9” ໃນລະຫວ່າງວັນທີ 1-5 ເດືອນພະຈິກ ປີ 2010 ທີ່ຜ່ານມາທີ່ສູນການຄ້າລາວໄອເຕັກ, ເຊິ່ງມີຜູ້ປະກອບການວາງສະແດງ ແລະ ຂາຍສິນຄ້າຫັດຖະກຳລາວເຂົ້າຮ່ວມລວມທັງໝົດ 200 ຮ້ານ . ນອກນີ້, ກົມ ສພຄ ຍັງໄດ້ສະໜອງງົບປະມານໃນການກະກຽມງານມະຫະກຳດັ່ງກ່າວ ໂດຍໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ 6 ຄັ້ງກ່ຽວກັບການຜະລິດ ແລະ ການຕະຫຼາດຂອງສິນຄ້າຫັດຖະກຳ ໃນ 7 ແຂວງ ແຕ່ພາກກາງຫາພາກໃຕ້. ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ແລະ ການຈັດງານມະຫາກຳສີມືຫັດຖະກຳລາວຄັ້ງທີ 9 ນີ້ ແມ່ນມີຄວາມໝາຍສຳຄັນເນື່ອງຈາກເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນການສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳ ຊຶ່ງເປັນເອກະລັກທາງວັດທະນາທຳລາວແຕ່ນານມາ.

ຄວາມໝາຍ

ແລະ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ທາງດ້ານການຄ້າ

ໂດຍ: ກົມນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ

1. ຄວາມໝາຍ

ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາເປັນປະເດັນທີ່ສຳຄັນ ໃນການປຶກສາຫາລື ຂອງຫລາຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນນັບແຕ່ປີ 1998 ເປັນຕົ້ນມາ. ຄຳວ່າ: ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ (Trade Facilitation) ຍັງບໍ່ມີການໃຫ້ນິຍາມທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ມີການໃຫ້ທັດສະນະຕໍ່ກັບ

ນິຍາມຂອງການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ. ໃນແນວຄວາມຄິດແຄບ (Narrower Sense) ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າອາດຈະໝາຍເຖິງການຈັດຮູບແບບລະບົບເອກະສານ ແລະ ຂັ້ນຕອນທາງດ້ານພາສີໃຫ້ກະທັດຮັດ, ງ່າຍດາຍ ແລະ ແທດເໝາະຂຶ້ນ. ແຕ່ໃນແນວຄວາມຄິດທີ່ກ້ວາງໄປກ່ວານັ້ນ (wider sense), ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າແມ່ນພົວພັນເຖິງທຸກລະບຽບການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ (Import), ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ (Export), ແລະ ການນຳສິນຄ້າຜ່ານແດນ ລວມທັງມາດຕະການຄວບຄຸມຂອງພາສີ (Customs Control Measures), ການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ (Other Quality control Inspection), ແລະ ການກັກກັນພືດ (Veterinary Inspection).

ລວມຄວາມແລ້ວສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ: ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ແມ່ນການເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຄ້າສາກົນ ແລະ ພາສີ ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ງ່າຍດາຍ, ວ່ອງໄວ, ເປັນລະບົບດຽວກັນ ແລະ ທັນສະໄໝຂຶ້ນ.

2. ຜົນປະໂຫຍດຈາກການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ຫຼາຍບົດວິໄຈໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າຈະສາມາດປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງຊາດອັນເນື່ອງມາຈາກຫຼາຍປັດໃຈດັ່ງນີ້:

(1)ສາມາດຫຼຸດຕົ້ນທຶນຂອງສິນຄ້າເນື່ອງຈາກວ່າ ຫຼຸດຂັ້ນຕອນການດຳເນີນເອກະສານ, ຂັ້ນຕອນການກວດກາ, ເວລາໃນການຊຳລະສະສາງ ແລະ ການແຈ້ງສິນຄ້າມີຄວາມສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ.

(2)ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລັດຖະບານເກັບງົບປະມານໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການຄ້າແບບຜິດກົດໝາຍ (Illegal Transaction).

(3)ຊ່ວຍໃຫ້ການສົ່ງອອກມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນໃນຕະຫຼາດສົ່ງອອກ (Export competitiveness) ເນື່ອງຈາກຕົ້ນທຶນບໍ່ສູງ ອັນເປັນຜົນມາຈາກການດຳເນີນການສົ່ງອອກມີຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນເອກະສານຫຼາຍ.

(4)ເຮັດໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (Small and Medium Enterprises) ສາມາດເຂົ້າຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໄດ້ງ່າຍ.

(5)ເຮັດໃຫ້ມີການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ເນື່ອງຈາກມີການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດກໍຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດດີຂຶ້ນ.

3. ອົງການຫຼັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນວຽກງານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ

ໂດຍທົ່ວໄປການດຳເນີນການຄ້າສາກົນແມ່ນຕິດພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໃນນັ້ນລວມມີທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ. ສະນັ້ນ, ວຽກງານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ຈຶ່ງຕິດພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ເຊິ່ງພາກສ່ວນຫຼັກປະກອບດ້ວຍ:

ຂົວມິດຕະພາບ ລາວ - ໄທ ແຫ່ງທີ່ສອງ ທີ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

3.1. ພາກລັດ:

- ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
- ກະຊວງການເງິນ (ກົມພາສີ)
- ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ (ກົມຂົນສົ່ງ)
- ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ກົມປູກຝັງ)
- ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ (ກົມອາຫານ ແລະ ຢາ)

3.2. ພາກເອກະຊົນ:

- ຜູ້ຕາງໜ້າພາກເອກະຊົນ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານການຄ້າ ເຊັ່ນ: ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ, ສະມາຄົມທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ, ຕົວແທນຜູ້ຊື້, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຮ້ານຄ້າ;
- ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຂົນສົ່ງເຊັ່ນ: ບໍລິສັດຂົນສົ່ງ, ບໍລິສັດຈັດສົ່ງ, ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງເອກະສານນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ;
- ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດດ້ານບໍລິການທາງດ້ານປະກັນໄພ ແລະ ການເງິນ: ທະນາຄານ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ.

4. ວຽກງານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າໃນຂອບ ໂຄງການ TRADE DEVELOPMENT FACILITY (TDF):

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ເຊິ່ງເປັນກົມນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ໃນຂອບໂຄງການ TDF ເຊິ່ງປະກອບມີ 2 ໜ້າວຽກຫຼັກຄື: (1). ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ (2). ແຜນຍຸດທະສາດການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ເຊິ່ງຈະເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳໃນຂອບໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ດຳເນີນໄປດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງເລຂາອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃນການຊີ້ນຳຂອງຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບສາກົນ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງການຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ທ່ານ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ປະທານຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍການເຊື່ອມໂຍງເສດ ຖະກິດກັບສາກົນ ໃນວັນທີ 20 ເດືອນຕຸລາ ປີ 2010. ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວແມ່ນກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລະບົບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງດ້ານນິຕິກຳໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກອງເລຂາອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ເພື່ອສ້າງກົນໄກປະສານງານ ໃນວຽກງານການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນ ແລະ ສິ່ງກີດຂວາງທາງດ້ານການຄ້າ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການຄ້າໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ.

2. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ກຳລັງດຳເນີນການຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງ ດ້ານການຄ້າ (Trade Facilitation Strategy and Action Plan) ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງກອງເລຂາອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ເຊິ່ງຄາດວ່າຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ ສະບັບດັ່ງກ່າວ ຈະສຳເລັດໃນ ຕົ້ນປີ 2011 ນີ້.

ສຳລັບບັນດາທ່ານ ທີ່ຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ສາມາດຕິດຕໍ່ທາງພະແນກອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ ຂອງກົມນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ (ໂທ: 021 454224, 412436 - 224), ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ການພັດທະນາວຽກງານ ໜຶ່ງເມືອງ ໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ

ODOP

ໂດຍ: ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ.

ວຽກງານພັດທະນາ ໜຶ່ງເມືອງ ໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ ເປັນຂໍກຸນແຈອັນໜຶ່ງໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນ ໃນຫລາຍປະເທດ, ຊຶ່ງແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກພັດທະນາມາຈາກແຂວງ ໂອອິຕາ, ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ແລະປະຈຸບັນວຽກງານ ODOP ກໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫລາຍປະເທດ ລວມທັງ ສປປ ລາວ. ການ ພັດທະນາວຽກງານ ODOP ໄດ້ຖືກຍອມຮັບວ່າ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ພ້ອມທັງສ້າງວຽກເຮັດ ງານທຳໃນຂົງເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຍັງສາມາດຫລຸດຜ່ອນການລັ່ງໄຫລແຮງງານເຂົ້າເມືອງໃຫຍ່, ຫລຸດຜ່ອນການສູນເສຍວິຖີການເປັນຢູ່ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອີກຕື່ມ. ສະນັ້ນ ແນວຄວາມຄິດຂອງ ODOP ໃນ ສສປ ລາວ ເຮົາແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍການ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ປະຊາຊົນເລືອກພັດທະນາຜະລິດຕະພັນທີ່ເຮັດຈາກວັດຖຸດິບໃນຊຸມຊົນ ແລະ ນຳໃຊ້ ຄວາມສະຫລາດຫລັກແຫລມຂອງຊຸມຊົນໃນການພັດທະນາສິນຄ້າໃຫ້ມີເອກະລັກເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ້ມ ແລະ ສາມາດຂາຍໃນຕະຫລາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້.

ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາເສດຖະກິດ ການຄ້າ (ສສຄ), ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເປັນ ໜ່ວຍງານ ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃນການຕິດຕາມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບການ ປະຕິບັດ ໂຄງການຕົວແບບໃນການພັດທະນາ ວຽກງານໜຶ່ງເມືອງ ໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ ແຂວງສະຫວັນ ນະເຂດ ແລະ ແຂວງສາລະວັນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນ. ໂຄງການພັດທະນາ ຕົວແບບນີ້ ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການຖ່າຍທອດທັກສະ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີ ໃຫ້ເກີດປະສິດຕິຜົນ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າເພີ້ມໃຫ້ກັບຜະລິດຕະພັນ. ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ ບົດຮຽນໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ ແລະ ສາມາດພັດທະນາໃຫ້ການຜະລິດສາມາດ ສົ່ງອອກໄປທ້ອງຖິ່ນອື່ນ ພ້ອມທັງຂາຍໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວກັບທີ່.

ວຽກງານ ODOP ນີ້ຍັງສາມາດສະໜັບສະໜູນຜູ້ຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດ ແທນທີ່ຈະມຸ່ງເນັ້ນແຕ່ການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນສາມາດ ຜະລິດໄດ້. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຜູ້ຜະລິດ ຫລື ຊາວກະສິກອນຈະພົບກັບບັນຫາ ເລື່ອງການຂາຍສິນຄ້າທີ່ຕົນຜະລິດໄດ້ເນື່ອງຈາກ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຜະລິດແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມສາມາດທີ່ເຂົາເຈົ້າຜະລິດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າສິນຄ້າຈະເປັນທີ່ຕ້ອງ ການແກ່ຕະຫລາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການພັດທະນາວຽກງານ

ODOP
ONE DISTRICT ONE PRODUCT
PILOT PROJECT OF JICA

ODOP ນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງມືອັນໜຶ່ງທີ່ດຶງເອົາຊ່ຽວຊານມາຊ່ວຍຜູ້ຜະລິດຢູ່ ທ້ອງຖິ່ນໃນການສຶກສາຕະຫລາດ, ນຳພາໃນການອອກແບບຜະລິດຕະພັນ, ແລະ ຜະລິດສິນຄ້າອີງໃສ່ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດ. ການພັດທະນາວຽກງານ ODOP ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບ ການຝຶກອົບຮົມສາມາດແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບບັນດາຜູ້ຜະລິດໃນແຂວງ ອື່ນໆເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຜະລິດຕະພັນຢູ່ບັນດາເມືອງ ແລະ ແຂວງອື່ນໆສາມາດພັດທະນາຄຸນນະພາບ ໄດ້ອີກ.

ສືບເນື່ອງຈາກໂຄງການພັດທະນາຕົວແບບດັ່ງກ່າວ, ແນວຄວາມຄິດຂອງວຽກງານພັດທະນາ ODOP ໄດ້ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວປະເທດ. ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາເສດຖະກິດການຄ້າໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມ ສຳມະນາ ເຜີຍແຜ່ເນື້ອໃນຈິດໃຈຂອງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານພັດທະນາ ODOP ທົ່ວປະເທດ, ໂດຍການ ສະໜັບສະໜູນທຶນຂອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫລາຍຝ່າຍເພື່ອການພັດທະນາການຄ້າ (TDF) ຜ່ານໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຍ່ອຍສັງກັດຢູ່ ສສຄ, ຊຶ່ງໄດ້ນຳເອົາບົດຮຽນຈາກປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ປະເທດໄທ ແລະ ບົດຮຽນຂອງໂຄງການຕົວແບບຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ສາລະວັນໄປແລກປ່ຽນກັບແຂວງພາກເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ຂອງ ສສປ ລາວ.

ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ້ມເຕີມ, ກະລຸນາຕິດຕໍ່ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງອຸດສາ ຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ,
ໂທ: +856 21 418074,
ອີເມລ: erit_rpd@yahoo.com

ບົດວິໄຈ

ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງການຄ້າ ຂອງ ສປປ ລາວ

ໂດຍ: ພະແນກຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ, ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 7: ການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການສົ່ງອອກໃຫ້ບັນລຸ 18% ຕໍ່ປີ

“ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດຄັ້ງທີ 7 ຖືເອົາການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ ເປັນກຸນແຈສໍາຄັນໃນການເຕີບໂຕ ແລະ ພັດທະນາ ສປປລາວ ໂດຍແນໃສ່ຂະຫຍາຍການສົ່ງອອກ ແລະ ນໍາເຂົ້າໃຫ້ບັນລຸ 18% ແລະ 8% ຕໍ່ປີ ຕາມລໍາດັບ. ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ການສ້າງບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2011 (DTIS) ແມ່ນໜຶ່ງໃນກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດທາງດ້ານການຄ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ. ການປັບປຸງບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ ຈະອີງໃສ່ບັນດາຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເຊັ່ນ: ຍຸດທະສາດການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ, ຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ, ແລະ ບັນດາຍຸດທະສາດທີ່ກ່ຽວພັນອື່ນໆ.

ພ້ອມນີ້ ບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງດັ່ງກ່າວ ຈະອີງໃສ່ບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (DTIS) ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຊຶ່ງແມ່ນໜຶ່ງໃນກອບໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງການຄ້າໄລຍະປັບປຸງ (Enhanced Integrated Framework). ບົດວິໄຈນີ້ຈະເປັນການເບິ່ງຄືນກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຄ້າທີ່ ສປປ ລາວ ພົບພໍ້ ແລະ ກໍານົດບັນດາບູລິມະສິດ ແລະ ກິດຈະກໍາທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກໍານົດມາດຕະການເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ກາລະ ໂອກາດດ້ານການຄ້າ. ພ້ອມນີ້ຈະເປັນການປະເມີນສະຖານະໃນປະຈຸບັນ ແລະ ວິເຄາະບັນຫາທີ່ ສປປ ລາວ ອາດຈະພົບພໍ້ໃນຕໍ່ໜ້າ ເປັນຕົ້ນວ່າ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ຍຸດທະສາດໃດ ເພື່ອໃຫ້ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການ ການຄ້າໂລກ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ, ຜົນກະທົບຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ເຊັ່ນ ແຮ່ທາດ ແລະ ໄຟຟ້າ ຕໍ່ກັບຂະແໜງການສົ່ງອອກອື່ນໆ, ຂະແໜງການສົ່ງອອກໃດມີທ່າແຮງໃນການພັດທະນາ ແລະ ເຮັດແນວໃດເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດ ໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ.

ການຮ່າງບົດວິໄຈ ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ

ບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ ຈະສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກອບການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງການຄ້າ ຫຼື IF Process. ເປົ້າໝາຍລວມຂອງຂະບວນການ IF ແມ່ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ພາກລັດຖະບານ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພື່ອຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໂດຍຜ່ານການສົ່ງເສີມການເຊື່ອມໂຍງດ້ານການຄ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍການສົ່ງອອກ. ພາຍໃຕ້ກອບການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນທາງການຄ້າໄລຍະປັບປຸງ (Enhanced Integrated Framework- EIF), ລັດຖະບານຈະເປັນເຈົ້າການໃນການຮ່າງບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນ ດ້ານການຄ້າ (DTIS) ຊຶ່ງການຮ່າງບົດດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍກອງທຶນຈາກໂຄງການ EIF ແລະ ສປປ ລາວ ຫາກໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດງົບປະມານມູນຄ່າ 400,000 ໂດລາສະຫະລັດສໍາລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ການຮ່າງບົດດັ່ງກ່າວແມ່ນນໍາພາໂດຍລັດຖະບານຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມທັງທີ່ປຶກສາພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ທ່ານ ນາງ ເຂັມມະນີ ພົນເສນາ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະເປັນຜູ້ນຳພາຂະບວນການຮ່າງບົດວິໄຈດັ່ງກ່າວ ຮ່ວມກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕົວແທນຈາກພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງການສາກົນຕ່າງໆ ຊຶ່ງປະກອບເປັນຄະນະຊີ້ນຳການຊຽນບົດວິໄຈ (Review Committee). ຊຶ່ງໃນນີ້ ຄະນະຈະປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຂອງໜ່ວຍງານຍ່ອຍຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ເອກະຊົນ (Trade and Private Sector Development Sub-Group) ພ້ອມກັບສະມາຊິກຈຳນວນໜຶ່ງຈາກກອງເລຂາການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີແຫ່ງຊາດ, ຕົວແທນສະມາຄົມຈາກພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງການສາກົນ ຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດວຽກຕິດພັນກັບການພັດທະນາການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນໃນ ສປປ ລາວ.

ອົງປະກອບຂອງເນື້ອໃນບົດວິໄຈ

ຄະນະຊີ້ນຳການຊຽນບົດດັ່ງກ່າວ ຈະເປັນຜູ້ກວດກາຮ່າງຂອງແຕ່ລະບົດທີ່ຈະປະກອບໃນບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ. ອີງຕາມການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຮ່າງບົດວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ ຈະແບ່ງອອກເປັນສາມພາກ. ພາກທຳອິດແມ່ນການວິໄຈການພັດທະນາການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນໂດຍລວມ ເຊິ່ງຈະເນັ້ນໜັກການເຊື່ອມສານຂອງການຄ້າໃນ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງລະບົບການປະສານງານເພື່ອນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນໃນຂະແໜງການຄ້າໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ທວນຄືນລະບົບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ລວມເຖິງໂຄງສ້າງທາງດ້ານນະໂຍບາຍແລະ ສະຖາບັນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານການລົງທຶນ ແລະ ການຄ້າ. ໃນພາກນີ້ ກໍ່ຈະລົງເລິກລາຍລະອຽດການກຽມຕົວເຂົ້າເປັນສະມາຊິກອົງການການຄ້າໂລກໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ ພ້ອມທັງ ພາຍຫຼັງການເປັນສະມາຊິກແລ້ວ. ພ້ອມນີ້ ກໍ່ຈະເບິ່ງບັນຫາຕ່າງໆຂອງການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນ ເຊັ່ນ ອາຊຽນ ແລະ ການເຈລະຈາສອງຝ່າຍອີກດ້ວຍ.

ພາກທີສອງຈະລົງເລິກບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເຊັ່ນ ວຽກງານອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ (ລວມເຖິງການຂົນສົ່ງ, ພາສີ, ສຸຂະນາໄມພືດ ແລະ ສັດ), ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານທຸລະກິດ, ການພັດທະນາທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະກາງ ບັນຫາໃໝ່ທາງດ້ານການຄ້າ ເຊັ່ນ ບັນຫາຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ແລະ ການຄ້າແບບຍືນຍົງທີ່ເຊື່ອມໂຍງເຖິງຄວາມທຸກຍາກ, ບົດບາດຍິງຊາຍ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກສຸດທ້າຍແມ່ນຈະເນັ້ນໃສ່ປັບປຸງແຜ່ນປະຕິບັດງານຕົວຈິງຂອງຍຸດທະສາດການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດ ລວມເຖິງການວິໄຈ ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດສຳລັບຂະແໜງບູລິມະສິດໃນການພັດທະນາໃນຕໍ່ໜ້າ.

ບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າຂອງ ສປປ ລາວ (DTIS) ສະບັບປີ 2006 ເປັນເອກະສານພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນໃນການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທາງການຄ້າ ແລະ ພ້ອມທັງເປັນການລິເລີ່ມການພັດທະນາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຫຼາຍຝ່າຍເພື່ອການພັດທະນາ (TDF) ມູນຄ່າ 6.8 ລ້ານໂດລາ, ໂຄງການ IF Window II, ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງປະເທດສະວິດເຊີແລນ ມູນຄ່າ 4 ລ້ານໂດລາ ແລະ ອື່ນໆ. ບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງ ເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າທີ່ຈະມີການປັບປຸງໃນຄັ້ງນີ້ ກໍ່ຈະເປັນເອກະສານສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນໃນການສ້າງຍຸດທະສາດ ແລະ ກິດຈະກຳບູລິມະສິດເພື່ອດຶງດູດ ແລະ ໃຫ້ແນວທາງໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການປະຕິຮູບເພື່ອຊ່ວຍໃນການສ້າງລະບົບໂຄງການແບບລວມສູນ ໃນການພັດທະນາການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນໃນ ສປປ ລາວ.

ໄລຍະເວລາ

ກອງປະຊຸມຂອງຄະນະຊີ້ນຳການຊຽນບົດວິໄຈ (Review Committee) ຄາດວ່າຈະຖືກຈັດຂຶ້ນໃນເດືອນ ກຸມພາ ປີ 2011. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈະເລີ່ມການຈັດຈ້າງທີ່ປຶກສາພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຈັດສັນສະມາຊິກໃນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເລີ່ມການຮ່າງ ແລະ ປັບປຸງບົດວິໄຈການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າໃນໄຕມາດທຳອິດຂອງປີ 2011. ຄາດວ່າຮ່າງບົດວິໄຈຈະສຳເລັດໃນລະຫວ່າງໄຕມາດທີສອງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈະມີການປຶກສາຫາລືເພື່ອກວດກາ ແລະ ກວດແກ້ ແລະ ຄາດວ່າບົດຈະສຳເລັດສົມບູນ ແລະ ຖືກຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການໃນໄຕມາດທີສາມ ຫຼື ໄຕມາດສຸດທ້າຍຂອງປີ 2011.

ພວກເຮົາຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຮ່າງບົດວິໄຈນີ້ ແລະ ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກທຸກພາກສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນວຽກບຸລິມະສິດຂອງບົດວິໄຈດັ່ງກ່າວໃຫ້ບັນລຸຜົນຕາມທີ່ຄາດໝາຍໄວ້.

ທິດທາງ ການນຳເຂົ້າ ແລະສົ່ງອອກ ຂອງ ສປປ ລາວ

ໂດຍ: ພະແນກຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອທາງການ, ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ໃນທິວຂໍ້ນີ້ຈະໄດ້ສະແດງບາງທິດທາງຂອງການສົ່ງອອກແລະນຳເຂົ້າລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ແລະບັນດາຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດ. ເສັ້ນສະແດງໄດ້ມີການປ່ຽນແປງທິດທາງຂອງມູນຄ່າການຄ້າຕະຫຼອດ 10ປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະພ້ອມທັງສະແດງໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນຂອງແຕ່ລະໄຕມາດ

ທິດທາງການນຳເຂົ້າ

ໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ: ຄາດຄະເນມູນຄ່າການນຳເຂົ້າໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນປະມານ 2.9 ຕື້ ໂດລາ ໃນປີ 2009 ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນການເພີ້ມຂຶ້ນຂອງການນຳເຂົ້າຫລາຍກວ່າ 4 ເທົ່າຕົວເມື່ອທຽບໃສ່ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າໃນປີ 2000. ໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວການນຳເຂົ້າຈາກປະເທດໄທກວມເອົາຫລາຍກວ່າ 60 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການນຳເຂົ້າທັງໝົດ. ໃນໄລຍະຊຸມ

ປີຜ່ານມານີ້, ການນຳເຂົ້າຈາກປະເທດ ສປ ຈີນ ໄດ້ມີການເພີ້ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງສາມາດເຫັນໄດ້ຈາກການເພີ້ມຂຶ້ນຂອງມູນຄ່າການນຳເຂົ້າຈາກ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ເປັນ 14 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການນຳເຂົ້າທັງໝົດໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງມີມູນຄ່າເພີ້ມ ຂຶ້ນເຖິງ 10 ເທົ່າຕົວ (376 ລ້ານ ໂດລາ) ເມື່ອທຽບໃສ່ມູນຄ່າໃນປີ 2000.

ທິດທາງການນຳເຂົ້າໃນປະຈຸບັນ: ຕົວເລກການນຳເຂົ້າໂດຍລວມແມ່ນເພີ້ມຂຶ້ນທຸກໆ ໄຕມາດນັບແຕ່ໄຕມາດທີ 1 ປີ 2009 ເຖິງໄຕມາດທີ 1 ປີ 2010, ແຕ່ໃນທາງກົງກັນຂ້າມມູນຄ່າຂອງການນຳເຂົ້າແມ່ນຫລຸດລົງ ເຖິງ 87 ລ້ານໂດລາ ໃນໄຕມາດທີ 2 ຂອງປີ 2010. ສາເຫດຂອງການຫລຸດລົງຂອງມູນຄ່າການນຳເຂົ້າແມ່ນເນື່ອງມາຈາກການຫລຸດການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກປະເທດໄທ ແລະປະເທດ ສປ ຈີນ ໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການນຳເຂົ້າຈາກຫວຽດນາມຂ້ອນຂ້າງຄົງທີ່, ໃນຂະນະທີ່ການສົ່ງອອກຈາກປະເທດສະຫະພາບເອີລົບສູ່ປະເທດລາວເພີ້ມຂຶ້ນ ແລະຫລຸດລົງຢ່າງໄວວາ ໃນມາດຕາ 3 ຂອງປີ 2009.

ຕົວເລກການນຳເຂົ້າປະຈຳປີຂອງ ສປປ ລາວ (ຈາກສາກົນ ແລະ ປະເທດໄທ) (ລ້ານໂດລາ)

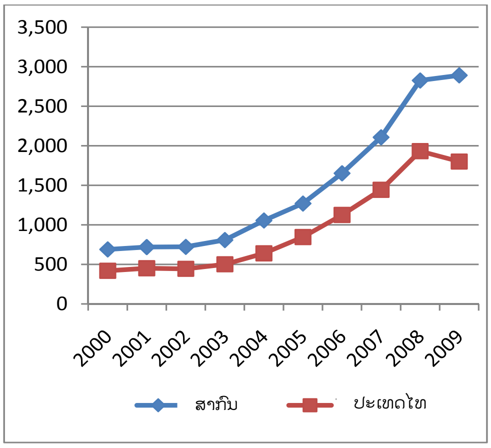

ແຫລ່ງນຳເຂົ້າ 5 ອັນດັບຕົ້ນ ຂອງ ສປປ ລາວ(ບໍ່ລວມປະເທດໄທ) (ລ້ານໂດລາ)

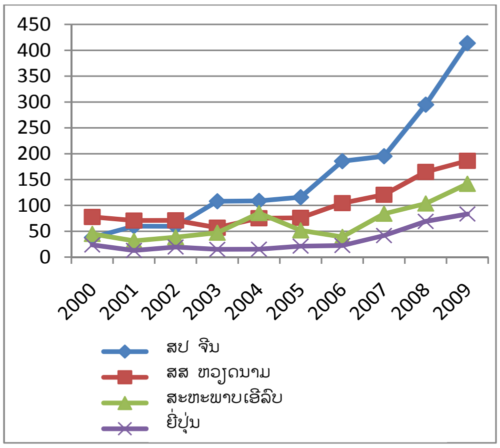

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: IMF DOT

ການນຳເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ ປະຈຳໄຕມາດ (ຈາກສາກົນ ແລະ ປະເທດໄທ) (ລ້ານ ໂດລາ)

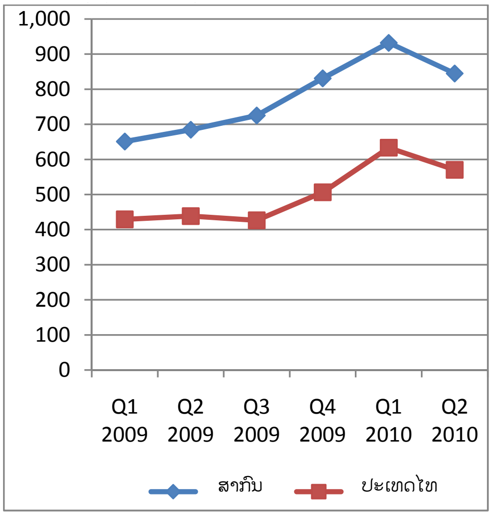

ແຫລ່ງນຳເຂົ້າ 5ອັນດັບຕົ້ນ ປະຈຳໄຕມາດ (ບໍ່ລວມປະເທດໄທ) (ລ້ານໂດລາ)

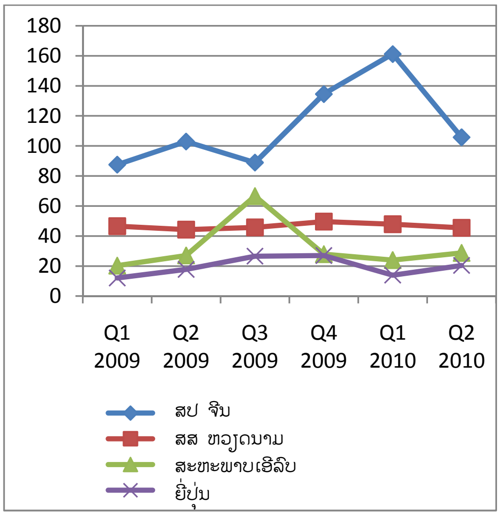

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: IMF DOT

ທິດທາງການສົ່ງອອກ

ໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ: ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ເລີ່ມດີຂຶ້ນເມື່ອການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານການສົ່ງອອກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ, ເມື່ອເບິ່ງຄືນໄລຍະ 10 ປີຜ່ານມາ, ເຫັນວ່າການສົ່ງອອກມີການເພີ້ມຂຶ້ນເກືອບ 4 ເທົ່າຕົວ ຈາກປະມານ 400 ລ້ານ ໂດລາ ໃນປີ 2000 ເຖິງຈຸດສູງສຸດ 1.6 ຕື້ ໂດລາ ໃນປີ 2008. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ວິກິດການເສດຖະກິດໂລກໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ການສົ່ງອອກຫລຸດລົງໃນປີ 2009 ແລະ ປີ 2010. ນັບຈາກກາງທົດສະວັດເປັນຕົ້ນມາ, ປະເທດໄທໄດ້ປ່ຽນແທນ ສະຫະພາບເອີລົບໃນການເປັນຈຸດໝາຍສຳຄັນສຳລັບການສົ່ງອອກຂອງ ສປປ ລາວ. ການສົ່ງອອກສູ່ປະເທດ ສສ ຫວຽດນາມ ແລະ ສະຫະພາບເອີລົບ ໄດ້ມີການເພີ້ມຂຶ້ນ ແຕ່ ສປ ຈີນ ຖືເປັນຕະຫລາດສົ່ງອອກທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄວທີ່ສຸດສຳລັບ ສປປ ລາວ.

ທິດທາງການສົ່ງອອກໃນປະຈຸບັນ: ມູນຄ່າການສົ່ງອອກມີການເພີ້ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຊຸມປີຜ່ານມາ. ການສົ່ງອອກໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງເຂັ້ມແຂງສຳລັບປະເທດໄທ, ສປ ຈີນ ແລະ ສະຫະພາບເອີລົບ, ແຕ່ ປະເທດ ສປ ຈີນ ໄດ້ແທນທີ່ ປະເທດໄທໃນການເປັນປະເທດສົ່ງອອກອັນດັບດັບ 1 ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄຕມາດທີ 2 ຂອງປີ 2010.

ການສົ່ງອອກປະຈຳປີຂອງ ສປປ ລາວ (ລ້ານໂດລາ)

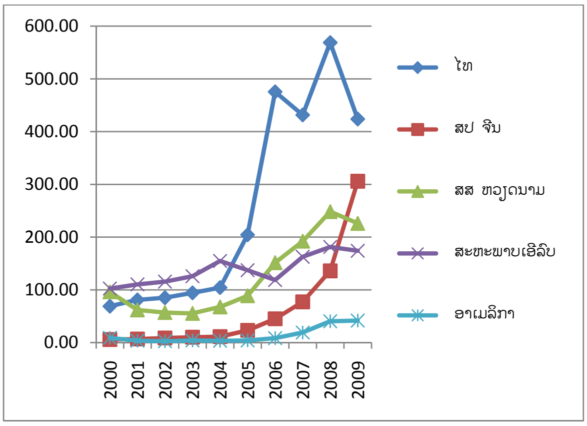

ການສົ່ງອອກທັງໝົດປະຈຳປີຂອງ ສປປ ລາວ (ລ້ານ ໂດລາ)

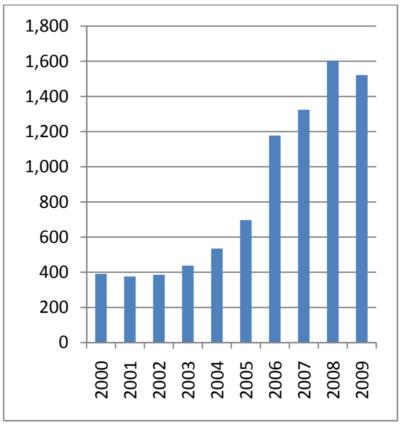

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: IMF DOT

ການສົ່ງອອກປະຈຳໄຕມາດຂອງ ສປປ ລາວ
(5 ປະເທດທີ່ສົ່ງອອກສູງສຸດ) (ລ້ານ ໂດລາ)

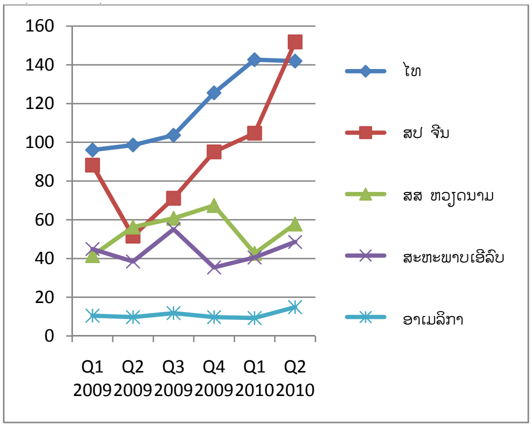

ການສົ່ງອອກທັງໝົດ ຂອງ ສປປ ລາວ ປະຈຳໄຕມາດ (ລ້ານ ໂດລາ)

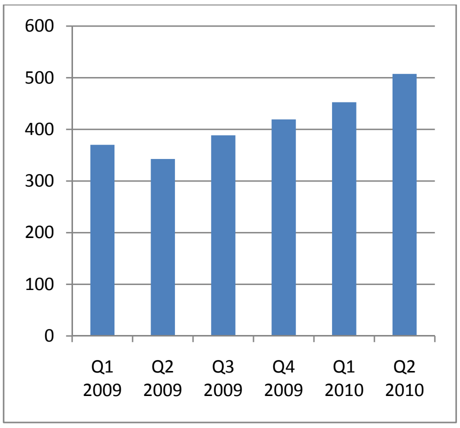

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: IMF DOT

Ministry of Industry and Commerce Foreign Trade Policy Department

LAO TRADE MAGAZINE

Issue: 4 January

LAO PDR
TO HOST THE 17TH AEM RETREAT IN FEBRUARY 2011

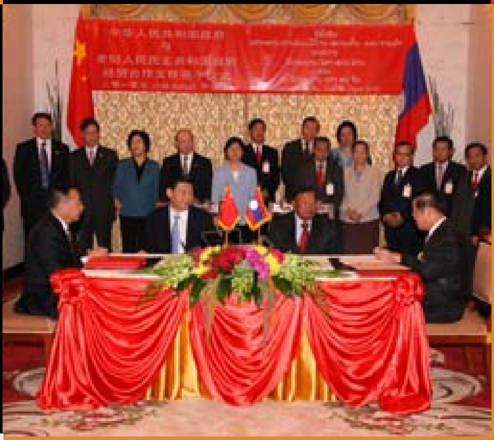

LAO PDR-CHINA
TRADE RELATIONS

TRADE
FACILITATION

CONTENTS

Welcome to the fourth edition of the

Lao Trade Magazine.

Our current edition of the trade magazine highlights the ongoing effort of the government in trade development related work. This includes preparations for a Lao Diagnostic Trade Integration Study (DTIS), including a review of opportunities and constraints that Laos faces with regard to international trade. The magazine also pinpoints the importance of Trade Facilitation, the Custom Valuation Agreement under WTO Agreements, the development of the One District One Product (ODOP) scheme and work on public-private sector support such as the Sustainable Silk Development Project and the Garment Training Centre sub-projects of the Multi-Donor Trade Development Facility.

We hope you enjoy the articles in our latest edition of the magazine. We look forward to your feedback and suggestion on articles you would like to be covered in future editions.

PAGE 4

LAO PDR TO HOST THE 17TH AEM RETREAT IN FEBRUARY 2011

PAGE 5-7

LAO PDR-CHINA TRADE RELATION

PAGE 8-9

CUSTOMS VALUATION AGREEMENT

PAGE 10-13

THE GARMENT SERVICE CENTRE AND SUSTAINABLE SILK PRODUCTION PROJECTS

PAGE 14-16

TRADE FACILITATION

PAGE 17-18

ONE DISTRICT ONE PRODUCT (ODOP) MOVEMENT

PAGE 19-20

THE LAO PDR TRADE INTEGRATION STRATEGY

PAGE 21-22

TRADE SOURCE AND DESTINATION TRENDS

Ministry of Industry and Commerce
Foreign Trade Policy Department

NIU
National Implementation Unit
Trade & Private Sector Development

Phonxay Road, PO Box 4107,
Vientiane Lao PDR
Tel/Fax: (856 21) 41 3916
info@laosaft.org
www.laosaft.org
Supported by: EIF

ONE DISTRICT ONE PRODUCT

ODOP

MOVEMENT

By: the Economic Research Institute for Trade

The "One District One Product (ODOP)" movement is a key community development programme. The concept was originally established in the Oita Prefecture by the Japanese Government, and is now operational in many countries including Lao PDR. ODOP can generate income and increased employment in rural areas and can assist in reducing labour migration from rural to urban areas. The overall concept of the ODOP movement focuses on poverty reduction at the local area by supporting villagers to select competitive products made from local materials, using local wisdom, creativity and unique skills in order to produce and sell unique products with true value aimed at both the domestic and global markets.

The Economic Research Institute for Trade (ERIT) of the Ministry of Industry and Commerce in Lao PDR is one of the departments that has been assigned to follow up and facilitate a pilot ODOP project in Saravanh and Savannakhet provinces. This pilot is predominantly supported by the government of Japan, with information and dissemination support from the TDF project. The pilot project will utilize and transfer skills to local people to transform latent resources into higher value products. Local people will learn how to utilize resources that are available in their local area in sustainable way leading to the sale of their products to different cities as well as for sale to tourists at the local villages level.

ODOP can support local producers and SMEs to better understand market requirements for their products. In the current context, villagers produce various products but have difficulty selling them. Most of the products produced are based on lowcapacity of production. This is

ODOP
ໂຄງການທົດລອງ ໜຶ່ງເມືອງ ໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ
ONE DISTRICT ONE PRODUCT
PILOT PROJECT OF JICA

Lao Trade Magazine.indd 17 11/02/2011 16:13:41

LAO PDR

TO HOST THE 17TH AEM RETREAT IN FEBRUARY 2011

By: The ASEAN Economic Integration Division, Foreign Trade Policy Department

The government of Lao has been honored to host the forthcoming 17th ASEAN Economic Ministers Meeting (AEM) Retreat in February 2011. This was agreed by the 16th AEM Retreat held in Putrajaya, Malaysia. The AEM is scheduled to be organized during the first quarter of each year, whereas the Annual ASEAN Economic Ministers and ASEAN Dialogue partners meeting or AEM Meeting will be held during the second half of each year (the majority of the previous AEM Meetings were organized during August of the each year).

The Retreat which will be attended by the 10 ASEAN economic ministers will not involve negotiation with ASEAN Dialogue Partners. However, discussions will cover mechanisms to enhance existing cooperation in trade and investment and initiatives to strengthen economic integration within the region, with a view to establishing ASEAN as a competitive single market and production base. The AEM Retreat will also be a platform for providing useful advice for Senior Economic Officials to deal with any pending issues especially those related to priority actions as stipulated in the ASEAN Economic Community Blueprint.

Hosting the 17th AEM Retreat in Vientiane will not only strengthen our capacity in organizing international meetings, but will also provide an opportunity to promote our social and economic development as well as tourism.

LAO PDR-CHINA
TRADE RELATION

By : Bilateral Trade Policy Division, Foreign Trade Policy Department

The bilateral trade relations between the Lao People's Democratic Republic and the People's Republic of China has grown steadily. On 11th June 1997, the two countries concluded the bilateral trade agreement in Vientiane Capital. Since 2004, Lao PDR has been granted unilateral preferential tariff from China for 329 products. The two countries initiated measures to enhance and promote progressively the bilateral trade development, including among others a measure on tariffs exemption on goods with an aggregate value less than RMB 3,000/person/day imported into China by people residing along the border of the two countries. The value to be exempted from tariff was remarkably increased to RMB 8,000/ person/day in 2008. The two governments, moreover, set the target trade value of USD 1 billion to be achieved in 2010. In particular, a bilateral trade value between Lao PDR and Yunnan Province, PRC must achieve at least USD 150 million by 2010.

For the past two years, Lao PDR and China have continuously strengthened a close trade cooperation with an aim to create a better environment for trade and investment; for instance, the Fourth Lao PDR-China Joint Committee Meeting held in May 2009 Beijing, China and the Fourth Meeting of Lao PDR-Yunnan Coordinating Committee held in June 2009 in Xiengkhoung, China. Furthermore, the two governments have frequently exchanged delegations, visits and shared experience on various aspects of development. Besides, Lao businesses and companies have attended trade fairs and exhibitions organized in China. On the other hand, a number of Chinese companies also coming to Lao PDR to explore its ample opportunities for trade and investment has been on the rise.

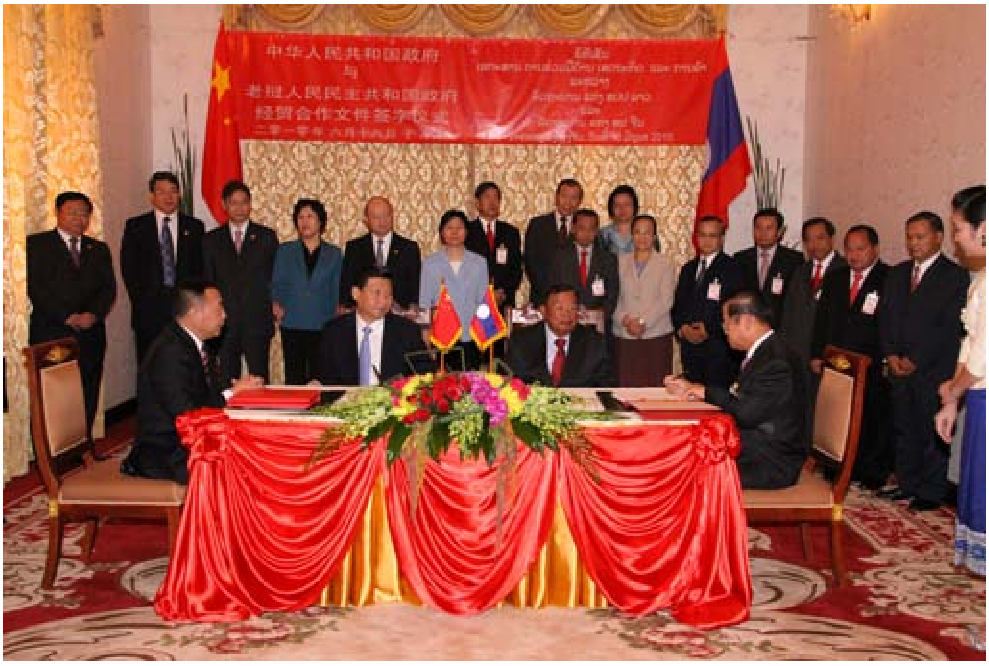

Bilateral meeting between high level delegations of Lao PDR and People's Republic of China, 16 June 2010, Vientiane, Lao PDR

A signing Ceremony of MOU on Economic and Trade Cooperation between the governments of Lao PDR and the Government of the People's Republic of China, 16 June 2010, Vientiane.

Due to the very close cooperation built on mutual interests, the economy and trade of the two countries have been prosperously developed. China was ranked the second largest trading partner of Lao PDR, after Thailand in 2009. Statically, the bilateral trade value in 2009 reached USD 744 million, compared to that in 2008 hugely increased by 79%. If weighing against the target trade value of USD 1 billion set by the two governments in 2010, the target is almost realized. For only 10 months of 2010, the bilateral trade value has reached USD 844.64 million, increased by 46.2% compared to value of the same period in 2009. The imports achieved USD 392.40 million, increased by 39.1%. An increase of goods imported for investment and for reselling e.g. vehicle spare parts, electronic appliances, apparels, and daily products has significantly boosted up the import. Meanwhile, the export value extraordinarily reached USD 454.24 million, increased by 53%. From the figures shown, it can be witnessed that Lao PDR has definitely acquired trade surplus with China for two years consecutively. A reason behind this phenomenon is a huge increase in exports of agricultural products such as maize, dried coex, sesame seeds, forestry products, wood products, and minerals (source: Asia Department, Ministry of Commerce of China, updated 01 December 2010).

In addition to trade, the Chinese accumulated investment in Lao PDR from 2000 to 2009 was USD 2.6 billion with 340 projects, ranking China the second largest FDI investor in Lao PDR. As for merely 2010, China is ranked the first largest investor investing in 16 mega projects with the value of more than USD 344 million (Source: Investment Promotion Department, Ministry of Planning and Investment).

Although the bilateral trade keeps growing considerably, most of the export of Lao PDR bases heavily on border trade. As a consequence, Lao export to China has faced lots of challenges. Moreover, the agreements concluded between the two governments particularly a tariff reduction schedule under the ASEAN-China Free Trade Agreement, the Asia-Pacific Trade Agreement (APTA) as well as the framework cooperation under Greater Mekong Sub-region (GMS) have not yet been fully implemented. Furthermore, a list of products enjoying unilateral trade preferences (SPT) granted by China doesn't actually include potential products that Lao PDR can produce, leading to inefficient utilization of such preferences by the Lao private sector.

Overall, the current development of Lao-China bilateral trade is growing relatively satisfactory. It is expected that in the future the two governments will pay more efforts in developing and promoting trade and investment between the two countries. Since, China is a huge market with the area of 9.5 million square kilometers and 1.3 billion populations, and has significant influence towards regional and global economy. The Chinese economy is ranked the world's third largest economy after USA and EU, in which, the export reaches USD 1,423.84 billion and

import reaches USD 1,253.43 billion in 2010. The agricultural products, milk powder, vegetable oil, mining as well as raw materials for processing industry are main importing products of China (source: Foreign Trade Department, Ministry of Commerce, China).

From the Foreign Trade Policy Department's perspective, working as an authority for negotiating and encouraging implementation of economic and trade cooperation frameworks, Chinese market will be a core and essential market for Lao export mainly agricultural products and food in the future. China as the world largest manufacturing industry has the high demands for raw materials, particularly rubber. Now rubber trees are abundantly planted in Lao PDR. On the other hand, the construction of Laos-China high speed railway to link China, Lao PDR and Thailand plus enormous population will be a main factor to push the Lao agricultural products and food industry forwards. This is a preeminent opportunity for Lao PDR to expand its market share in China in the future. Therefore, both public and private sector of Lao PDR shall better cooperate to put in place the agricultural production system.

H.E. Choummaly Saygnasone, Secretary General of the Lao People's Revolutionary Party and President of Lao PDR met with H.E. Xi Jinping, First Secretary of Secretariat Party and Vice President of the People's Republic of China, 16 June 2010, Vientiane

CUSTOMS
VALUATION AGREEMENT

By: The Multilateral Trade Policy Division, Foreign Trade Policy Department.

For importers, the process of estimating the value of a product at customs presents potential problems that can be just as serious as the actual rate of duty charged. The WTO agreement on customs valuation aims for a fair, uniform and neutral system for the valuation of goods for customs purposes. This requires a system that conforms to commercial realities, and which outlaws the use of arbitrary or fictitious customs values. The agreement provides a set of valuation rules, expanding and giving greater precision to the provisions on customs valuation in the original GATT.

The Customs Valuation Agreement CVA is one of the WTO Agreements to elaborate Article VII of the (GATT). Its purpose is to ensure non-disctimination, transparency and certainty on customs valuation, aiming to facilitate importation of products and avoid arbitrary determination on customs duty by customs officers.

What is customs valuation?

Customs valuation is the procedure applied to imported goods subject to an ad valorem duty, specific duty or composit duty, The customs valuation agreement specifies that customs valuation methods should be based on the transaction-value. Consequently customs officers should value goods according to this agreement.

How many types of customs duties?

Ad valorem duty: this method of customs duty ussualy charged as a percentage of value.

Specific duty: this is a fixed rate of duty applied per measure (e.g weight or unit) regardless of differences in the product's valuation.

Composite duty: is the combination of an ad valorem and specific duty applied to a product.

What are the provision of the customs valuation agreement?

The customs valuation agreement has defined methods and procedures related to customs valuation. The main objective is to value imports on their transaction-value, based upon the principle of non-discrimination to the exporting country of origin (Most-favoured nation),and equitable treatment to domestic and foreign enterprises/person (National treatment).

The agreement defines 7 methods for customs valuation which customs officers have to follow. The methods are set out in sequence and Customs authorities should only resorting to another valuation method when they cannot use sequentially superior (e.g 1 is superior to 2) valuation methods:

Method 1: Transaction-value

Total value of goods imported which the buyer paid to the seller including all expenditure related to the importation including third party costs (e.g. insurance and freight). Transaction value is the primary method for customs valuation and may be rejected solely where warranted by facts and after following proper procedures.

Method 2: Transaction value of identical goods

The calculation of transaction value applied to identical goods based on physical characteristics, quality and reputation. The transaction values of identical goods by assessment of the goods produced from the same country and assessment manufacturing cost from the same manufacturer. This method should be applied to *identical* goods only.

Method 3: Transaction value of similar goods

The transaction value of similar goods based on quality, reputation and trademarks.

Method 4: reverse application of methods 5 and 6

Choice of use of application of methods 5or 6

When it is not possible to value the imported goods through methods 1, 2 or 3 the customs authority can apply method 5 or 6. However, importers have the right to request which method of valuation will be applied by customs authority.

Method 5: Deductive method

This method would be applied after method 1, 2 and 3 have failed. Here the deductive method is based on the unit price at which identical or similar imported goods are sold in the domestic market (in the greatest aggregate quantity) less the estimated domestic market costs (e.g. domestic transport costs, commissions etc…).

Method 6: Computed value

The computed value is the most complex and rarely used method of customs valuation. It is based on manufacturing costs plus profit and general expenditure as well as other costs related to bringing the goods to the importing country.

Method 7: Fall back method (1-6)

This method shall be selected as a last resort if it has been impossible to value the goods using one of the methods The method used should be consistent with the principles and general provisions of the CVA and Article VII of GATT.

When the transaction value is suspicious, unacceptable and/or unable to determined, customs officers have the right to value the goods using the following method. If a value is again not able to be determined the next method can be used, with the last resort being method 7.In the case of unclear transaction value information. Customs officers have the right to request for more information related to the transaction value from the importer. The customs officer shall define certain timelines on information inspection for avoid additional trade barriers.

Benefits of the WTO customs valuation agreement:

The WTO Customs Valuation Agreement provides certainty and predictability to import businesses, which are critical trade development and the economic growth of Lao PDR. In this system, the importer can import goods and pay a known and budgeted customs duty based on the transaction value. Cheaper versions of the product are taxed less resulting in lower prices for consumers and increased choice of goods. The implementation of the customs valuation agreement CVA will enhance transparency on custom valuation procedures, provide clarity, predictability and certainty to import business, and result in increase government revenue through increased imports and increased official declaration of imports (revenue from customs).

Lao PDR customs valuation

To date Lao PDR is stilling currently using a reference price on customs valuation where customs duty on some goods is charged at higher than actual value. This may result in a negative effect to the importer and makes their goods less competitive. The main objective of implementing customs valuation under the WTO agreement in the Lao PDR context is to move from a system of reference prices to a CVA compliant system that benefits economic growth and ensures WTO compliance. The Ministry of Finance (Customs Department) is currently developing the new system, preparing equipment and personnel to be able to implement WTO Customs Valuation, while gradually eliminating the use of reference prices for valuation. Lao PDR will fully implement the customs valuation and WTO agreement by 2012.

THE GARMENT SERVICE CENTRE AND SUSTAINABLE SILK PRODUCTION PROJECTS

By: The Department of Trade Promotion and Product Development

The Department of Trade Promotion and Product Development (TPPD), Ministry of Industry and Commerce, is one of the key implementing agencies for the Trade Development Facility and is specifically tasked with leading the component focusing on increasing export competitiveness and improving the business environment. TPPD is currently at the early stage of implementing 5 sub projects and we are pleased to initially introduce 2 sub-projects for this issue of the Laos Trade Magazine.

First sub-project: **The Garment Service Centre (GSC)**, funded by TDF was launched in April 2010 as a business unit of the Association of the Lao Garment Industries (ALGI) to provide training and consulting services specifically for the garment industry.

The aim of the GSC is to "enhance the competitiveness of the Lao garment sector". The global garment industry is going through the greatest change in its history, moving into an era when providing a quality product, on time and at a competitive price will not be an asset but a basic requirement. Assets will be the extra services factories can provide. The logic of the project is that exports in the garment sector are at risk of stagnating or declining because of eroding competitiveness. One of the most critical competitiveness constraints, particularly for the factories that account for the bulk of exports, is the productivity of their human resources to

upgrade their supervisory level so that productivity and efficiency rates can be increased. This can only be done through high quality training adapted to the needs of Laos.

The hallmark of a teaching and learning institution is its curriculum. The GSC's training material provides a systematic, process-oriented approach that covers every aspect of an innovative and effective garment factory management. In the long term course offerings shall range from introductory level fundamentals to preparation for the first SEA international garment AFTEX Certificate Program (available mid or end of 2011), to cutting-edge management topics in theory and practice.

Today, factories' order books are full, but the lack of available labor has become a daily challenge to deliver in time. Comprehensive research with 70% of Lao garments factories showed the urgent need for enhanced training supervisory knowledge and skills, and training new recruits to become effective sewing operators. In the factories, supervisors are usually selected from the best operators. Most of these staff have few formal skills and currently only a few factories train supervisors in house. It is estimated that less than 20% of the line leaders, assistant line leaders or supervisors have had specific supervisory training .

To support the Lao garment factories best the GSC will start with a training pilot, scheduled for March 2011. The final GSC training program shall include two levels of training:

Traditional dyeing clothes by using nature colour

1. Training for supervisors, line leaders and assistant line leaders on productivity improvement, time and work study, line balancing and supervisory management
2. Train newcomers in two “real” production lines and on different sewing machines to become sewing operators

Participants of the future supervisory training will practice their knowledge and skills learned directly with the sewing operator lines guided by and advised by the trainer. The beauty of this combination is that both groups learn in theory and in practice to the immediate benefit of themselves and the garment factories. In the future, GSC trainings shall also be opened for students from Vientiane to start a new career and develop their skills for a management position in garment factories. A training schedule for 2011 has been set up to allow immediate registration. The location of The Association of Lao Garment Industry is at House No. 137/1, Souphanouvong Road, Sikhottabong district, Vientiane Capital; contract number: (021) 254 226, 214 450, 222 769, Fax: (021) 216 993.

Second sub-project: **Sustainable Silk and Handicraft Production**.

The objective of this sub project is to sustainably expand the production of high quality Lao silk to be sufficient for domestic consumption and reduce the need for imported silk yarn from other countries. To achieve this objective, two main activities have been implemented.

Firstly, in mid-2010, TPPD organized a contest of project proposals on sustainable Silk Production aimed at supporting the silk production in 3 parts of Laos- Central, Northern and Southern parts. Recently, TPPD and the appointed selection committee visited Sangthong district, Vientiane Capital which is one of the proposed areas for silk production by one of 4 lead firms submitted project proposals. In December, the team also visited silk production areas of 2 other lead firms in Xiengkhouang province as well as in Champasack province. The Committee is now in the process of selecting silk producing lead firms with the most potential.

Apart from providing support in terms of production, TPPD also provides support on the marketing side. TPPD, on behalf of the Ministry of Industry and Commerce and with the assistance of the TDF, provided financial support to the Lao Handicraft Association in organizing the 9th Lao Handicraft Festival held during November 1 - 5, 2010 at the Lao ITECC which showcased 200 handicraft booths. Prior to providing support for the festival event, TPPD had also facilitated LHA in preparation processes. Part of the support budget was used for conducting a number of training events on handicraft production and marketing in 7 provinces from the middle to southern areas. The support provided for the organizing of the 9th Handicraft Festival represents the intention of the MoIC to continue promoting Lao handicraft products that have been key symbols of Lao culture since ancient times.

Traditional spinning process

TRADE
FACILITATION

By: The Import-Export Department

1. CONCEPT OF TRADE FACILITATION:

Trade Facilitation has been a hot topic discussed in many international organizations since 1998. Trade Facilitation is described as a methodology to ease and simplify international trade procedures by reducing trade restraining regulatory burdens and documents. In broader terms, it is described as all regulatory measures that affect the importation, exportation and transit of goods including Customs Control Measures, Quality Control Inspection and Veterinary Inspection.

In summary, Trade Facilitation is about simplifying, harmonizing and modernizing international trade procedures in order to reduce costs of trading suffered by businesses.

2. BENEFITS OF TRADE FACILITATION:

A number of studies conclude that Trade Facilitation could make a significant contribution to National Socio – Economic Development and poverty reduction by:

1. Reducing the cost of production through shorter documentation and inspection procedures and leading to shorter times for customs clearance.
2. Helping the government to effectively collect revenue and reduce illegal transactions.
3. Increasing export competitiveness due to lower costs of production as a result of simple and easy export procedures and low trade compliance cost.
4. Ensuring market access for Small and Medium Enterprises (SMEs).
5. Attracting foreign direct investment into Lao PDR, which will boost National economic growth.

3. RESPONSIBLE AGENCIES:

A typical international trade operation includes a wide range of stakeholders from both the public and private sector. In Lao PDR, some of the primary stakeholders who play important roles in facilitating trade include the following:

3.1 Government Agencies

- Ministry of Industry and Commerce (Import-Export Department)
- Ministry of Finance (Customs Department)
- Ministry of Public Works and Transportation (Transport Department)
- Ministry of Agriculture and Forestry (Livestock and Fishery Department and Plantation Department)
- Ministry of Health (Food and Drugs Department)

The Second Lao-Thai Friendship bridge in Savannakhet Province

3.2 Private sector:

- Private sector and business representatives: Lao National Chamber of Commerce and Industry, Import – Export Association, buying agents, distributors and trading houses.
- Transport Service Providers: transport companies (shipping lines, airlines, railway companies), freight forwards, customs brokers
- Insurance and financing service providers: Banks, Insurance Companies.

4. TRADE FACILITATION UNDER TRADE DEVELOPMENT FACILITY (TDF):

The Ministry of Industry and Commerce, Department of Import and Export (DIMEX) is the lead agency for implementing Trade Facilitation Component under the TDF which composes of two sub-components (1). Lao PDR Trade Portal, and (2). Trade Facilitation Master Plan. DIMEX has enthusiastically and constantly implemented the aforementioned project with progressive stages as following:

1. An agreement on establishment and functioning of the Trade Facilitation Secretariat (TFS), under the National Steering Committee for Economic Integration (NSCEI), was signed by the Deputy Prime Minister, Minister of Foreign Affair, the President of NSCEI on 20 October 2010. This agreement is to identify the location, roles, responsibilities, rights, structure and framework of the TFS to be as a basis for implementing the TFS's function and to be as a coordination mechanism among related agencies with its aim to simply trade procedure, remove trade barriers and boost trade.
2. In addition to establishing the TFS DIMEX, in cooperation with trade related agencies is working on finalizing Trade Facilitation Strategy and Action Plan which will be used as a basis for implementing the TFS's function. It is expected that this strategic paper will be proposed for the Government approval in early 2011.

For more information, please contact the Trade Facilitation Division of the Department of Import and Export, Tel: +856 21 454224, 412436-224, Fax: +856 21 413901.

ONE DISTRICT ONE PRODUCT ODOP MOVEMENT

By: the Economic Research Institute for Trade

The "One District One Product (ODOP)" movement is a key community development programme. The concept was originally established in the Oita Prefecture by the Japanese Government, and is now operational in many countries including Lao PDR. ODOP can generate income and increased employment in rural areas and can assist in reducing labour migration from rural to urban areas. The overall concept of the ODOP movement focuses on poverty reduction at the local area by supporting villagers to select competitive products made from local materials, using local wisdom, creativity and unique skills in order to produce and sell unique products with true value aimed at both the domestic and global markets.

The Economic Research Institute for Trade (ERIT) of the Ministry of Industry and Commerce in Lao PDR is one of the departments that has been assigned to follow up and facilitate a pilot ODOP project in Saravanh and Savannakhet provinces. This pilot is predominantly supported by the government of Japan, with information and dissemination support from the TDF project. The pilot project will utilize and transfer skills to local people to transform latent resources into higher value products. Local people will learn how to utilize resources that are available in their local area in sustainable way leading to the sale of their products to different cities as well as for sale to tourists at the local villages level.

ODOP can support local producers and SMEs to better understand market requirements for their products. In the current context, villagers produce various products but have difficulty selling them. Most of the products produced are based on lowcapacity of production. This is

ODOP
ONE DISTRICT ONE PRODUCT
PILOT PROJECT OF JICA

Lao Trade Magazine.indd 17 11/02/2011 16:13:41

where ODOP assists through bringing in production experts to lead and guide them to study the market, to design, and to produce products based on consumers' needs and market demand. The ODOP movement can assist trained local producers to share their lessons and skills to other producers in different cities in order to make quality products available at different cities.

Following the ongoing pilot project, the ODOP concept is being spread around the country. Economic Research Institute for Trade, funded through the Trade Development Facility (TDF)- a multi-donor trust fund, implemented by the Ministry of Industry and Commerce conducted dissemination workshops on ODOP Development by using lessons learnt from Japan, Thailand and the pilot project in two provinces (Svannakhet and Saravanh provinces) of Lao PDR to share with other provinces in northern part, middle part and southern part of Lao PDR.

For more information please contact the Economic Research Institute for Trade of the Ministry of Industry and Commerce.
Tel: +856 21 418074,
email: erit_rpd@yahoo.com

THE LAO PDR

DIAGNOSTIC TRADE INTEGRATION STUDY

By: Official Development Assistance Division, Foreign Trade Policy Department

NSEDP 7: ECONOMIC INTEGRATION & 18% ANNUAL EXPORT GROWTH

The NSEDP 7th includes economic and trade integration as a key factor for the growth and development of Lao PDR, with growth leveraged upon targeted annual export growth of 18% p.a and imports of 8% p.a. As a means to implement the trade and promote sector development strategies of the NSEDP 7th, Lao PDR will work on and produce the Lao PDR Diagnostic Trade Integration Study (DTIS) in 2011. Trade is a cross-cutting area, and consequently the DTIS will build on and reference to existing strategies such as the National Export Strategy (NES), SME Strategy, Trade Facilitation Strategy, and other trade related strategies.

The Study will be based on diagnostic work undertaken part of the Enhanced Integrated Framework process. The study will review opportunities and constraints that Laos faces with regard to international trade and define priorities and activities required to overcome the identified constraints and identify measures to achieve opportunities. It will assess where we are currently at and investigate what the pressing areas Laos will face in the coming years. For instance, what strategy do we need to follow to maximise benefits of participation as a member of the World Trade Organisation (WTO)? Additionally, what will the effect of growing resource (mineral & energy) exports have on other export sectors, where can synergies be developed and will this change the relative competitiveness of Laos' other exports?

HOW WILL THE DTIS BE DONE?

The DTIS takes place within the context of the Integrated Framework (IF). The IF process encourages Government, Private Sector and Development Partners to focus on a common goal of 'stimulating economic growth through promoting trade integration and exports oriented growth'. In the *enhanced* Integrated Framework (EIF) national Governments are encouraged to lead the DTIS which is at the heart of the IF process. As such, the EIF Trust Fund provides independently financed resources for countries to undertake this work, and Lao PDR has recently been successful in applying for $400,000 to undertake this work. The DTIS will be led by the Government, using a mix of Officials, local consultants and international experts.

The process will be guided by Lao EIF Focal, the Vice Minister of the Ministry of Industry and Commerce, Mme. Khemmani Pholsena in close collaboration with the Ministry of Planning and Investment, other Government, private sector and Development Partner stakeholders in the form of the Review Committee. In essence, the Review Committee will comprise of the members of the Trade and Private Sector Development Sub-Group with additional invited participants. This will include the members of the Lao IF Secretariat, such as the Ministry of Finance, Ministry of Agriculture and Forestry, National Authority for Science and Technology, Ministry of Transport, private sector representatives such as LNCCI, and various Development Agencies involved in trade and private sector development in Lao PDR.

WHAT WILL BE INCLUDED?

The Review Committee will determine the final chapters and studies to be included in the DTIS. However, following initial consultations over the previous months, the current proposal focuses the analysis for the DTIS on three main sections. The first will analyse overall trade and private sector issues, looking at mainstreaming of trade in Laos and how to further coordinate aid delivery in the sector; a review of the macroeconomic setting, structure of trade and investment as well as policy and institutions. It will also look in detail at Lao PDR's impending WTO accession and the outlook once accession is complete as well as key issues with regard to Regional (such as ASEAN) and Bilateral trade.

The second section will look at cross-cutting issues related to trade and private sector development, such as Trade Facilitation (including logistics, customs, SPS/TBT); the general business environment and institutional framework; SME development new trade issues, such as Intellectual Property Rights, Consumer Protection and Competition Policy; as well as sustainable trade looking at links with poverty, gender and environmental factors.

The final section will be focused on action plans for the National Export Strategy and include analysis and strategy on the key priority sectors for development over the coming period.

Lao PDR's previous and only diagnostic trade integration study (DTIS) of this kind was completed in 2006 and laid the base for significant progress in tackling constraints, as well as leading to large development assistance projects such as the $6.8m Trade Development Facility, the IF Window II project, a $4m Swiss funded UN Trade Cluster programme in addition to others. The new DTIS will likewise be critical in creating a prioritised strategy and set of activities termed the Action Matrix, based on robust analysis and reference to related strategies in order to attract and guide resources and reforms to assist Laos in trade and private sector development in a consolidated development programme.

WHAT IS THE TIMING?

The Review Committee is currently in the process of being established, with the first meeting scheduled for February or January. Following this, the team of technical experts will be mobilised and the analysis will begin in the first quarter of 2011, with initial results and drafts available by the end of the second quarter 2011, after which the DTIS will be finalised and submitted for official approval in the third or fourth quarter of the year.

We look forward to working with all partners in developing this important strategy and the programme to support its implementation.

TRADE SOURCE AND DESTINATION TRENDS

By: The Official Development Assistance Division, Foreign Trade Policy Department

This section provides a short overview of some key import and export trends between Lao PDR and selected major trading partners. The trends have changed in the direction and value of trade over the last 10 years, as well as more results information on quarterly basics.

IMPORT TRENDS

Over the last decade imports into Lao PDR have risen by more than four times their value in 2000 to reach $2.9bn for 2009. Over this period imports from Thailand have been dominant and consistently account for over 60% of total imports. Over recent years imports from China have accelerated rapidly, increasing their share from 5% to 14% of all imports equating to an increase in value of $376m or more than 10 times their value in 2000.

Recent Trends: Total imports increased every quarter from Q1 2009 to Q1 2010, but saw a fall in total value of $87m in the second quarter of 2010, predominantly caused by reduced imports from both Thailand and China. Imports from Vietnam have remained relatively stable, while EU exports to Lao PDR spiked in Q3 2009.

Lao PDR Annual Imports World Total & Thailand (US$m)

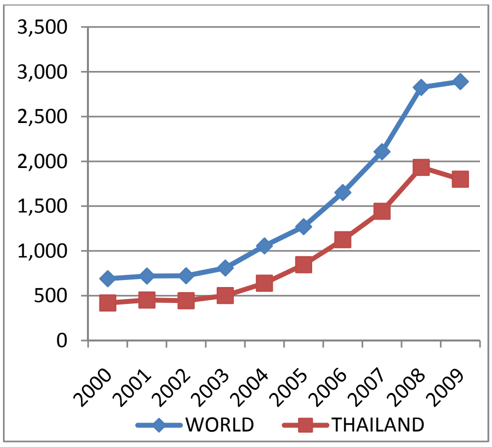

Lao PDR Top 5 Annual Import sources (Excl. Thailand) (US$m)

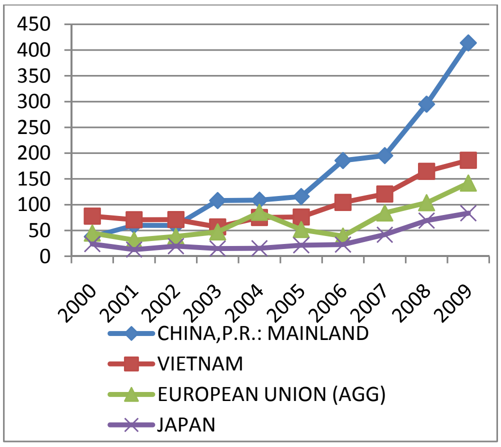

Source: IMF DOT

Lao PDR Quarterly Imports World Total & Thailand (US$m)

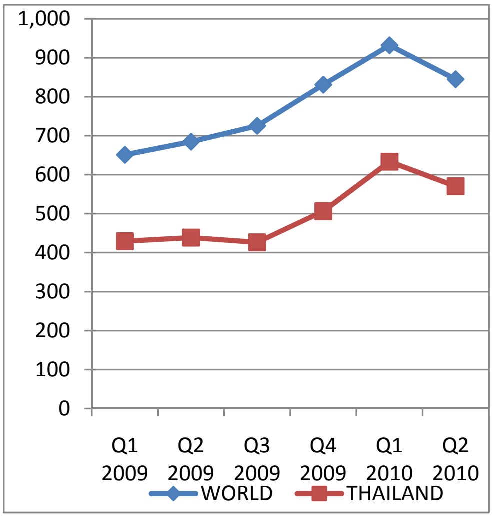

Lao PDR Top 5 Quarterly Import Sources (Excl. Thailand) (US$m)

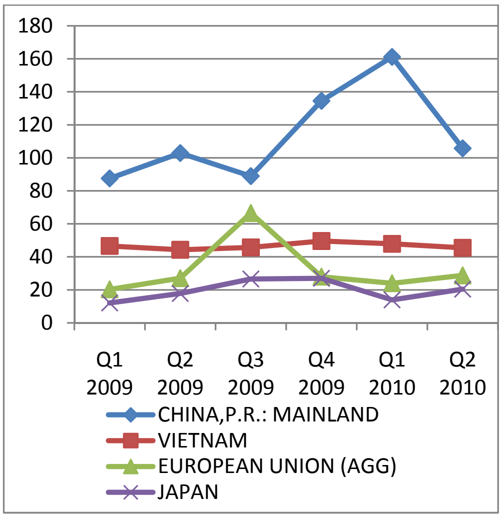

Source: IMF DOT

EXPORTS TRENDS

Over the last decade: Generic growth in Lao PDR has been supported by rapid growth in exports. Looking at the ten year trend Lao PDR, exports increased almost fourfold from around $400m in 2000 to a peak of approximately $1.6bn in 2008. However, the effects of the global economic crisis led to overall exports decreasing in 2009, a trend we can now see being reversed in 2010. About mid-way through the decade Thailand took over from the European Union as the most important export destination, with rapid growth of Lao export through to Thailand. Exports to Vietnam and the EU have also increased but China is now the fastest growing export market for Lao PDR.

Recent trends: Exports have been showing a steady increase in value over the last year. Export growth to Thailand, China and the quarter EU has been particularly strong, with China eclipsing Thailand as the top export destination for 2010-Q2.

Lao PDR Annual Exports (US$m)

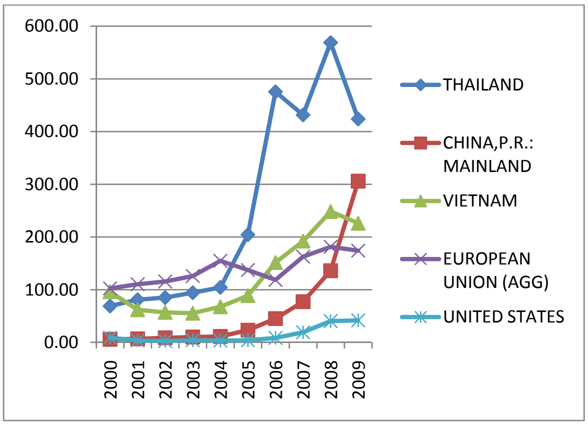

Lao PDR Annual Total Exports (US$m)

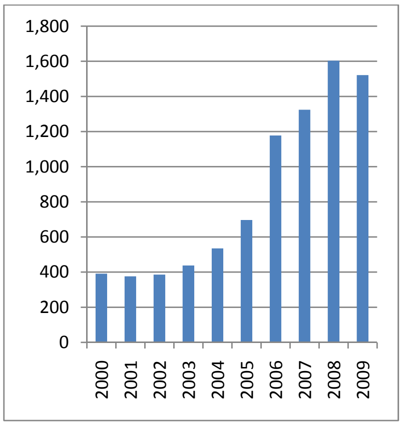

Source: IMF DOT

Lao PDR Annual Exports (US$m)

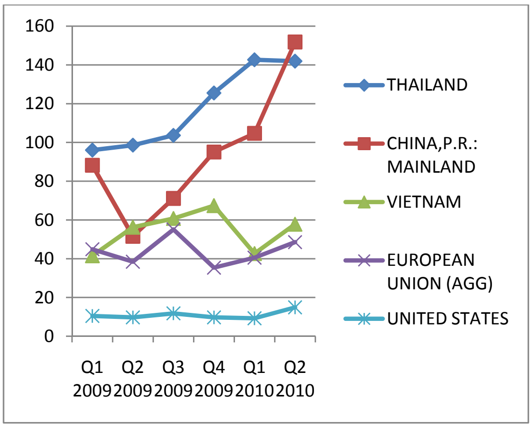

Lao PDR Annual Total Exports (US$m)

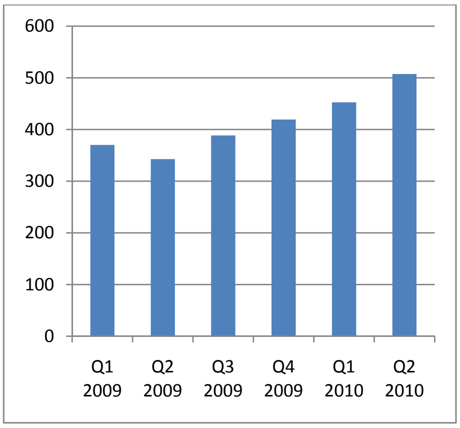

Source: IMF DOT